UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

17 ГРУДНЯ, 1970.
Число № 51
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
DECEMBER 17, 1970.

У ЮГОСЛАВІЇ ЗАСУДИЛИ КАНАДЦЯ

Югославський імігрант дослав Мірковіч, який ив у Канаді 20 років і в канадське громадянсо, вибрався в подорож до вропи й відвідав своє ринне село в Югославії. Тут оліція його арештувала д закидом убивства сімох гословянських партизан, о воювали проти німців д проводом теперішного езидента Б. Тіта. Міркоч на суді не перечив, що в часі минулої війни був яком югослованської колівської армії, але запечив, що вбивав партизав. Прокурор заявив, що ірковіч на слідстві приався до вбивства партинів 28 років тому і суд ийняв це як доказ вини засудив Мірковіча на касмерти, яку таки на суді мінено на 20 років важї в'язниці. Суд сконфісвав усе майно Мірковіча Югославії.

Син Мірковіча, який живе в Канаді, сказав, що його 60-річний батько працював 20 років у фабриці автомобілів, Дженерал Моторс" і цього року перейшов на пенсію. Йому нічого невідомо, щоб батько був замішаний у вбивство партизанів, бо інакше був би не їхав до Югославії.

В Оттаві підвищують платні

Парламентарний комітет запропонував, щоб підвищити федеральним послам платню до 25,000.00 річно. В 1971 р. підвишка мала б дійти до 23,000 дол. а в 1972 р. до 25,000.00 дол. Зате посли мусіли б платити податок від усіх 25,000 до. (досі 6,000 дол. були вільні від податку) й не мали права дістати додатку на мешкання та на автомобіль. Практично посли діставали б стільки само, що дістають тепер (бл. 18,000 долярів), з тим що 6,000 є звільнені від податку та ще дістають додаток на мешкання та автомобіль.

Згідно з новим проектом були б підвищені й платні сенаторам із 15,000 до 18,000 дол., як теж і федеральним міністрам. Федеральний прем'єр діставав би 45,000 річно в додатку до своєї посольської платні, а замість 2,000 дол. на автомобіль держава мала б йому поставити до диспозиції автомобіль. Прем'єр дістає тепер додатково 25,000 до своєї посольської платні. Федеральні міністри діставали б 50,000 річно всієї платні, із посольською включно, (тепер мають 35,000). Стільки само дістав провідник опозиції. Міністри без теки мали б 45,000 (тепер 25,000).

Уряд досі не сказав свого слова щодо цілої пропозиції, зате посол партії НДП Новлс з Вінніпеґу виступив гостро проти якоїнебудь зміни в системі посольських платень.

Українці в Румунії

У нашій пресі пишеться небагато про українців у Румунії. Тим часом, за даними советської статистики, в Румунії живе 120,000 українців. Вони проживають більшими скупченнями в південній Буковині, Мармарощині та Добруджі.

У 120 школах українська мова є викладовою мовою. Середні школи є в Сіпеті й Сучаві. В університеті в Букарешті є український відділ на філологічному факультеті. Велику українську працю виконують українські вчителі у школах і в т. зв. будинках культури.

У Румунії існує спілка українських письменників. Друком появилося кілька українських книжок. В Букарешті щодва тижні виходить українська газета.

Прем'єр Трюдо вибирається на Далекий Схід

Прем'єр П. Трюдо, який вибирається на конференцію держав британського коммонвелту, що відбудеться в Сінґапур, відвідає теж й деякі країни Далекого Сходу. Трюдо вилетить з Оттави 5 січня до Пакістану, де проведе три дні, відтак буде три дні в Індії, а після того полетить до Сінґапуру на конференцію, де буде до 21 січня. Від 22 до 25 січня він відвідає Індонезію, а в поворотній дорозі до Канади відвідає ще Цейлон. Ціллю відвідин Трюдо в столицях далекосхідних держав є нав'язати ближчі зв'язки та прослідити можливості торговельного обміну з тими державами.

НАТО – 1 мільярд на дозброєння

Міністри оборони десяти держав, членів Північноатлянтійського оборонного союзу НАТО, зобов'язалися заплатити один мільярд долярів на дозброєння, щоб зменшити видатки ЗДА на ту ціль. З того 420 мільйонів долярів буде виплачено протягом найближчих п'ятьох років на поправу та змодернізування військового виряду та устаткування військ НАТО. Крім того, члени НАТО виплатять протягом п'яти років 500 мільйонів долярів на скріплення та змодернізування військових сил у своїх державах.

Західна Німеччина зобов'язалася заплатити 79 мільйонів за 16 військових транспортових літаків для Туреччини, щоб скріпити оборонне становище Туреччини.

Англія заповіла, що в 1972 р. мала відтягнути з воєнної флоти НАТО свій літаконосець «Роял Арк», але тепер літаконосець залишиться й надалі у воєнній флоті НАТО, а до того Англія збільшить число бойових реактивних літаків із чотирьох до дев'яти ескадронів.

Західна Німеччина купує коштом 169 мільйонів долярів 55 американських військових телікоптерів "Шінук" та зобов'язалася заплатити 40% коштів на приспішення спільної комунікаційної військової сітки та побудови бомбосховищ для військових літаків.

НАТО має в програмі подвоїти число військ в Норвеґії та збільшити норвезьку воєнну флоту, а на Середземному морі буде скріплена флота країн НАТО.

НАТО збільшить теж число танків та протитанкової зброї. СССР враз із сателітами має тепер в Европі 14,000 танків, а держави НАТО лише 5,300 танків НАТО має також менше число літаків, бо всього 2,160 в порівнянні із 4,940 літаками, що їх має в Европі СССР та сателіти.

Постанови міністрів оборони держав НАТО мають більше політичне значення, як мілітарне. СССР намагається увесь час відтягнути европейські держави від співпраці із ЗДА та позбутися ЗДА та американських вояків з Европи. Деякі американські політики висловилися також за відтягнення американських військ з Европи, щоб зменшити американські військові видатки.

Зобов'язання держав НАТО збільшити видатки на оборону Европи із власних фондів, щоб зменшити видатки ЗДА, є одночасно заявою за дальшу співпрацю з ЗДА на европейському континенті та відмовою слухати підшептів СССР про виключення ЗДА з оборонного фронту в Европі.

Із нарад Північно-европейського оборонного союзу НАТО в Брюсселі, Бельгія: американський секретар державної оборони М. Лерд у розмові з голляндським міністром оборони Д. Томом і німецьким міністром Г. Шмідтом.

Жиди возять арабську нафту

Ізраїльські вантажні кобблі-цистерни перевозять нафтову ропу з арабських раїн до країн східної Европи та Ізраелю. І арабські раїни, і СССР знають про е, але не протестують, бо раїль, який перевозить опу з Ашкелону, має значно коротшу дорогу, як 2,000 милева окружна дога.

Мадярський комуністичний конґрес

У Будапешті відбувся 10-ий з'їзд мадярської комуністичної партії. На з'їзд не приїхав президент східної Німеччини. В. Ульбріхт «з доручення лікаря». Насправді ж, так пояснюють загально, Ульбріхт хотів показати своє невдоволення з договору, який СССР зробив з Західною Німеччиною.

Головним промовцем на з'їзді був секретар советської комуністичної партії Леонід Брежнев. Хоч передтим і секретар мадярської комуністичної партії Я. Кадар, польський секретар В. Гомулка і представник Північного В'єтнаму Г.ван Гоан критикували ЗДА за відновлення бомбових налетів на Північний В'єтнам, Брежнев не згадав про це ні одним словом. Припускають, що ЗДА поінформували СССР про віднову бомбових налетів заздалегідь і тому Брежнев мовчав.

Совєти не мають щастя з Венерою

Совєтські науковці 17 ерпня запустили в міжплянетні простори сателіта без алоги «Венера VII», який ав долетіти до плянети енери й звідти подати інормації про температуру, иснення атмосфери ітд. ателіт подавав інформації ротягом 35 хвилин, а пом затих. Припускають, о він або згорів у гарячій 500 ступнів фаренгайта) емпературі Венери, або ого розчавило атмосфеичне тиснення, яке на Венері всотеро більше, як на емлі.

Перший сателіт «Венера IV» долетів був до Венери в жовтні 1967 р. й передавав інформації протягом 53 хв., зараз за ним долетів був черговий сателіт «Венера — V», який передавав інформації через 51 хвилину, а «Венера — VI», в травні 1969 р. передавав інформації протягом 96 хвилин. Усі сателітів постигла та сама доля: щезли, не долетівши до поверхні плянети. Сателіт «Венера—VI» мав бути забезпечений і від горячі й від тиснення, але мабуть не був.

Після двотижневої місячної ночі, коли температура впала була до 250 ступнів нижче зера, советський місячний Місяцехід знову їздить по Місяці й пересилає звідти світлини.

Короткі вiстки

◆ **24-літній** едмонтонський водій автомобіля дістав 6 і ½ року тюрми за недогляд, бо він не маючи дозволу на їзду, взяв на вантажний автомобіль двох впрошених подорожніх ("гіч-гайкерс"), які потім згинули у катастрофі.

◆ **Хтось повідомив** телефоном едмонтонську автобусову станцію, що на станції є пачка з бомбою. Поліція знайшла юнака Д. Ню, який мав підозрілу пачку, але в ній бомби не було. Він сам подав телефонічний алярм за це відповідатиме перед судом.

◆ **Поблизу міста,** Гренд Прері, Алберта, паперова компанія має будувати фабрику паперу коштом 80 мільйонів долярів. У фабриці буде мати зайняття 700 осіб, а Алберта буде мати 25 мільйонів річного торгу за папір.

◆ **В Алберті** на 1 червня було рогатої худоби, враз із телятами, 3.5 мільйонів штук. То найбільше число, яке конинебудь було в Алберті.

◆ **Канадський уряд** збільшив на 150,000 дол. допомогу для арабських втікачів з Палестини. Тепер Канада платить до ОН на допомогу арабським втікачам 1,350,000 дол. річно.

◆ **У канадських військових** летунських базах у Колд Лейк, Алберта та Мус Джов, Саск. протягом найближчих 18 місяців 60 пільотів голляндського військового летунства відбудуть летунський військовий вишкіл.

◆ **Від 1 січня** до 31 жовтня було в Канаді 1,886 банкрутств у порівнянні з 1,526 банкрутствами в минулому році.

◆ **Англійська газета** "Дейлі експрес" написала, що ЗДА пропонують Західній Німеччині, щоб вона замінувала атомними бомбами поля здовж східнонімецького кордону. Уряд Західної Німеччини відмовився. ЗДА мають бомби в Німеччині.

◆ **Східноканадська** фірма знайшла спосіб висилати до Европи канадські морські раки в замороженому стані, так що вони не псуються. В Европі — великий попит на канадські раки.

◆ **Окрема американська** комісія пропонує, щоб ЗДА збудували коштом прибл. 3 мільярдів долярів другий панамський канал, кілька миль від теперішнього, бо теперішній перестарілий. Через Панамський канал перепливає річно 26,000 суден.

◆ **ЗДА відкликали** свої розвідчі літаки з над Суезького каналу, бо Єгипет протестував проти відбування розвідчих летів над Суезьким каналом.

◆ **ЗДА держави** погодилися збільшити доставу канадської нафтової ропи з 395,000 на 450,000 бочок денно, почиаючи з 1971 р.

◆ **За девять місяців** цього року в ЗДА згинуло 37,870 осіб від автомобільних випадків.

◆ **Турецький уряд** подав до сваления парляментові проєкт закону про видачу повітряних піратів країнам їхнього походження. Справу двох литовців та двох совєтських студентів, що втікли до Туреччини, розглядає турецький суд.

◆ **Досі на основі закону** про воєнні заходи квебекська поліція арештувала 456 осіб. З того звільнено 405 осіб, 49 ще сидять в тюрмі, а дві особи дістали акт обвинувачення.

◆ **Англія викинули** трьох членів советської торговельної місії за шпигунство. Їх імен не подано й не роблено розголосу, щоб не заколочувати советсько-англійських відносин.

◆ **Мехіканська поліція** арештувала 10 листопада 5 канадців, в яких знайдено зброю та понад 1,000 штук амуніції. Окрім того, всі вони торгували наркотиками. Всі вони стануть перед мехіканським судом.

◆ **СССР відкликав** гостинні виступи московського "балету" та солістів опери, що мали відбутися в травні 1971 р. в ЗДА. Офіційною причиною є "ворожі виступи жидівських боївок в ЗДА проти советських установ". Дійсною причиною є мабуть, утеча кількох членів балету на Захід.

◆ **Німецький суд** припинив слідство та процес проти німецької хімічної фабрики, що виробляла насонні пілюлі "тэломайд", від яких народилося 6,500 дітей-калік в 20 державах, з Канадою включно.

◆ **У Перу знову** був землетрус,наслідком якого згинуло 28 осіб, а 294 особи були поранені. Припускають, що число жертв більше, але усіх ще не віднайдено.

◆ **Шведські сейсмографічні** станції занотували зрив великої атомової бомби СССР на схід Каспійського моря. Цей зрив найсильніший з усіх дотепедішніх.

◆ **Чехо-словацька** комуністична партія викинула зі своїх членів кол. прем'єра за часів А. Дубчека О. Черніка. Він був прем'єром до січня цього року. Причини виключення з партії не подано.

◆ **Греція схвалила** новий карний закон для торгівців наркотик. Кари сягають від 5 до 10 років тюрми та від 3,500.00 — 335,000 дол. грошової кари.

◆ **Північнов'єтнамські** вояки зістрілили американський розвідчий літак Ф-100. Обидва летуни врятувалися. Перед тим знищили все розвідче знаряддя.

◆ **ЗДА покличуть** в січні 1971 р. 17,000 нових вояків до служби. Одначе ті вояки не будуть вжиті до боїв у В'єтнамі.

СССР скріплює військове становище в Єгипту

Ізраїльська газета "Джрузалем пост" повідомляє, що СССР прислав до Єгипту недавно кількадесят генералів, які включилися в єгипетський командний склад. Припускають, що советські генерали тепер могтимуть самі вирішувати різні справи, без запитів у Москві. Можливо теж, що велика кількість советських генералів означає, що совети створюють у Єгипті ядро советських збройних сил, які кожної хвилини можуть поповнити транспортами советських вояків повітряних шляхом з СССР.

Обчисляють, що в Єгипті є бл. 13,000 советських вояків а, крім того, 3,000 советських вояків є над Суезьким каналом, де вони обслуговують бази для вистрілу ракетних бомб.

РОЗРУХИ В ПОЛЬЩІ

Польське радіо з Варшави повідомило, що в приморських містах Гданськ, Ґдиня та Сопот (кол. Цоппот) були розрухи, з яких понад 150 осіб поранено, а одну або більше осіб убито. До розрухів прийшло після протестів населення проти звишки цін на харчі. Населення демонструвало, а поліція старалася демонстрантів розігнати. Поліція стріляла. В часі розрухів підкладено вогонь під деякі будинки, одначе пожежу скоро погашено. В усіх трьох містах введено заборону виходити на вулицю після 6-ої години вечора.

ЗДА ПРОТЕСТУВАЛИ В МОСКВІ

Советський амбасадор в Москві Дж. Бім склав заступникові міністра закордонних справ В. Кузнєцову протест проти втручування советської міліції в урядування американського консуляту в Москві. Советська міліція не дозволяє входити до американського консуляту советським жидам, які стараються про признання американського громадянства, бо їхні батьки походили із ЗДА й були американськими громадянами. Деякі з них дістали були два або й три рази повідомлення, щоб прийшли до американського консуляту, та міліція їх не впустила, але завела їх до головної команди московської поліції.

ПОДОРОЖЧАЄ АСЕКУРАЦІЯ АВТОМОБІЛІВ

Наслідком багатьох нещасливих випадків та пошкоджень автомобілів асекураційні компанії заповідають підвишку оплат за асекурацію. Підвишка буде від 4,5% до 13%. Найвища (13%) підвишка буде в Алберті, Британській Колюмбії та Онтаріо. 11% подорожає асекураційна оплата в Манітобі, 8% в Нюфавндленді, ще менше в інших провінціях.

Борис Доценко залишиться в Канаді

д-р Борис Доценко

Після трирічної непевности, советський атомовий фізик д-р Борис Доценко врешті дістав від федерального уряду повідомлення, що йому признано права імігранта, тобто постійного перебування в Канаді. Улітi цього року Доценко опублікував у канадській пресі відкритого листа до уряду СССР, в якому виснив, чому він відрікся советського громадянства та зрікся членства в комуністичній партії.

Д-р Доценко є тепер викладачем в Торонтському університеті.

14 ДНІВ В УКРАЇНІ

ПЕРШІ ВРАЖЕННЯ З КИЄВА

о. Михайло ШЕВЧУК

Готель «Дніпро» будований за давніх часів. Колись це був модерний будинок. Не тепер. Вікна велетенські, не менші від дверей. Але вліті непрактичні.

У віндах нема обслуги. Вінди автоматичні. Їздять, якщо їздять. Як ні, кличуть механіка, а люди ждуть. Уже першого дня мого перебування більша вінда (є ще менша на чотири особи) попсувалася.

Туалети в готелі бувають старі, наприклад, у моїй кімнаті. Вода стікає помаленьку, зате постійно. Це дратує, принаймні мене. Є велика душ («шавер») і менша (обмити обличча й руки). Чи заощаджують воду? В кожному разі, дуже це незручно.

Иду спати. Хочу встати о сьомій годині, поки відкриють їдальню, піти на Володимирську гірку. Так, і зробив. Упорядкував кімнату, склав свої речі доладу. Фотоапарат закидаю на плече, йду до дижурної (на кожнім поверсі одна), даю ключ і кажу, куди йду. Рання прогулянка «полезна», каже вона.

Вийшовши з готелю, шукаю, як звичайно, рога вулиці і якогось напису. Не знаходжу. Иду навпоперек, аж любо, бо руху майже ще нема. Дивуюся, що обходяться у столиці без вуличних знаків.

Від готелю до Володимирської гірки близько. Идеться під гору. Шлях мурований, широкий. Десять осіб могли б іти в одному ряді.

З лівого боку зрубані два каштани. Жалко. Стільки з платівок наслухався я про київські каштани!

Тисячі й мільйони йшли цим шляхом. Іду і я. Самотній. Нікого тут не знаю, ніхто не знає мене. Беру в руку вервицю. Найкраще тут помолитися за волю мого народу. Допоможи, Боже, Україні вийти у вільні люди. Молячись, дійшов я до пам'ятника св. Володимира.

Пам'ятник — з темнорудавого мармуру з цятками, високий яких 60-80 футів. Так, звідси колись дивився він хреститель Руси — України. З цієї чудової кручі дивився на Дніпро і, певно, серцем радісним і розмоленим просив у Бога щасної і славної долі своєму народові, хрещеному у водах Дніпра.

Яка могутня ця ріка, що пливе до Чорного, козацького моря! Яка багатюща ця земля, з якою ледве чи може рівнятися ще якась у світі! Може, це багатство накликало й накликає неволю й недолю славному народові св. Володимира аж до сьогодні.

Ходжу й оглядаю пам'ятник. Трохи втомився, хочу десь сісти. І от у моєму напрямі йде якийсь чоловік. Звідки він узявся? Вийшов наче з кущів кручі.

Насмілююся заговорити до нього. Поздоровив його, питаю, звідки він. Донбаський робітник. Сказав, як зветься. Родом зі західних областей. Приїхав шукати іншої праці. Одружений, але жінка повілялася з другим. Спав на лавці.

Тоді і я сказав, хто я і звідки. Сіли ми на лавці. Озирнувся мій новий знайомий. Каже, що не хотів би, щоб хтось побачив його з туристом. Недовго ми розмовляли. З'явилися галаслива група відвідувачів: учителів та учнів. Уже йде розповідь про пам'ятник. Потім усі бажають знимки, і мого співрозмовника просять про прислугу. Після цього і я прошу його, щоб зробив фотографію.

Вже восьма година. Треба мені йти. Від знайомого довідуюся, що на Хрещатику є інформаційне бюро здрес. З Канади я привіз трохи грошей для однієї родини. Я обіцяв знайти ту родину.

Прощаюся зі сумовитим знайомим, даю йому доляра. Дякує й окремо від мене пішов до виходу з парку. Дивна доля дітей України, що й на рідній землі разом ходити не можуть.

Бердичівська ніч

СПОГАД ЖІНКИ-В'ЯЗНЯ

Частина третя

Перед нами зелена долина, уся залита сонцем, далі зелений обрив, а за ними місто. Вгорі стільки, стільки синього неба, що й навколо видно, як воно стикається з землею. Ми довгий час бачили лише його синій клаптик, а був час, коли взагалі його не бачили. Я швидко видряпалася на верх обриву й обернулася.

У долині ген-ген лежало місто, властиво передмістя Клепарів. Маленькі домики палали червоними від призахіднього сонця вікнами, яснілн зеленими городами. Було тихо і спокійно. Я витягнула перед себе руки і вдихнула повними грудьми свіже повітря. З ближчих домиків повиходили люди і потайки, непомітно махали нам руками, прощалися з нами. Не одни раз, певно, доводиться їм прощатися з такими людьми, як ми, що їм супроводять багнети «чубариків». Я їм відповіла помахом руки. Та в ту ж мить покотилася груба московська лайка в мій бік, і, дихаючи важко, дряпався на верх обриву «чубарик». Я швидко зникла в гурті подруг, ховаючися від нього.

Ішли ми побіч товарового потягу, що стояв на залізничих рейках. Із загратованих віков вагонів продирався до нас незрозумілий галас жіночих і чоловічих голосів. Під кожним вікном викрикували ми свої імена, шукаючи знайомих, та з того гамору ніхто не відгукнувся. Даремно кликала я свого брата. Десь на половині потягу, перед порожнім вагоном, нас зупинили і посадовили в нього.

Вагон цей — невелика буда з вільним проходом посередині і поверховими лавами по обох боках. На першому поверсі над лавами були маленькі загратовані віконця. У вагоні було нас тридцять жінок; шість нас, українок, решта — польки, росіянки і жидівки, політичні і посполиті (кримінальні). Щойно зачинили великі двері вагона, як зараз у середині стало темно. Ми поспішили, щоб ще завидна приготувати собі місця на нічліг. Наша чвірка: Галька, Талька, Анка і я, зайняла місця на партері правої лави, а хоровита Пеля і старша вже пані Волошинова взяли собі місце на поверсі, коло вікна.

До нашого «партеру» влазилося лежати ногами, а вилазилося головою. Хто був низький, той міг навіть досить вигідно сидіти, не дотикаючи головою до «поверху». Але ми практикували лише лежати. Розстеливши коци і повкладавши свої «манелі» під голови, замість подушки, ми вилізли на поверх, щоб ще побачити хоч крізь ґрати вечір, призахідне сонце та своїм звичаєм спільно відспівати червневе богослуження на честь Прс. Серця Ісусового. Сівши тихо побіч, притулившися одна до одної, ми почали піснею відправу. І лився з душі голос, тихий, щирий, сердечний, плив через ґрати, продирав темну синяву вечірнього неба — до престолу Всемогутнього. Наша душа мов би покинула на цей час тіло, — вся стала у своїй щирості перед Ним. Не чули ми лайки «чубариків» під вікном, не чули тихих осторог наших сусідок-польок, ми були там — перед Ним. Ми складали віддано, покірно долю наших найрідніших, долю Батьківщини, свою долю в милостиві добрі Його руки.

Поволі гас день, і вечір спочив на полях передмістя. Небо вкривалося то тут, то там зорями, що миготіли золотом та вабили наші очі. Затих останній акорд молитви, і ми почули втому в нашому тілі. Чоло зросив гарячий піт, духота вагона стала нестерпною. Була пора йти спати. Мовчки попрощавшися, ми полізли на свій «партер». Та спати нам не хотілося, хоч втома і спека знесилювали тіло.

Я тулила до серця грудку рідної землі, побожно цілувала медалик від сестри, у думках пестила їх, найрідніших. Ще довго панував у вагоні скрип дощок, шерех людських тіл, шепіт, тужне зідхання, придушене, тихе хлипання. Поволі все втихало, і, вкінці, було чути тільки нерівний важкий віддих тридцятьох грудей.

Надворі щойно сірів ранок. Нараз будять нас якісь вибухи, розриви, бомби чи то грім. У вагоні моторошне приголомшення. Жінки не знають, що твориться, як собі мають це пояснити. Гамір, крики, спазматичний плач, гістеричний сміх ростуть з хвилини на хвилину, заглушуючи вибухи, врешті, весь вагон — одна маса, що рушиться диковинними рухами й кричить неприродними голосами.

Професор П. Біланюк їде до Риму

Канадська Рада (Кенада Кавнсіл) дала стипендію д-рові Петрові Біланюкові, професорові східної богословії торонтського університетського коледжу ім. св. Михаїла. В 1971/72 академічному році він поїде до Риму вивчати П'ятий Латеранський вселенський собор і його ставлення до східних патріярхій.

Професор Біланюк, мирянин, недавно одержав від коледжу ім. св. Михаїла грамоту відзначення за наукову діяльність.

НІМЕЦЬКА НЮЙОРКСЬКА ГАЗЕТА ЗАНЕПАДАЄ

Через фінансові труднощі німецька газета «Ді Штаатс-Цайтунґ унд Герольд», що досі появлялася в Ню Йорку щодня, відтепер виходить тільки двічі на тиждень.

Газета, заснована 1834 року, мала колись багатьох читачів. Останнім часом тираж був тільки понад 11 тисяч примірників і (під неділю) більш як 26 тисяч примірників.

«Німецькі іміґранти — сказав один з власників тієї газети — тепер виходять з корабля, держачи в одній руці «Лайф», а в другій — «Ню Йорк Таймс», і питають поанглійському, де можна купити жувальну чуму».

НА ДОПОМОГУ ДОСЛІДНИКАМ ЛІТУРГІЇ І ЦЕРКОВНОГО СПІВУ

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІМ. о. ПЕТРА ДАРЕВИЧА

Стипендійний фонд ім. о. Петра Даревича (*7 липня 1907, †19 лютого 1970), душпастиря Української Католицької Церкви і дійсного радника верховного архиєпископа Блаженнійшого Кир Иосифа, створено в пам'ять і пошану покійного з метою фінансово підтримувати і нагороджувати визначних і потребуючих студентів богословії, дослідників українського церковного обряду, української церковної музики та історії української Церкви — ділянок особливого зацікавлення покійного.

Капітал фонду поповнюються жертвами добродіїв, приятелів та родини покійного. Нагороди та стипендії виплачується лише з доходу з нерухомого капіталу. Фондом диспонує дирекція, на підставі правильника, узгідненого з Преосвященнішим Максимом, митрополитом Вінніпезьким. Дирекція складається із всеч. о. Захарія Золотого, представника канадської митрополії, п. Людвика Сьолковського, представника жертводавців, та Юрія Даревича, представника родини о. Даревича. Звідомлення про ріст фонду, виплачені нагороди та стипендії, враз зі списками жертводавців, будуть публіковані в українській пресі.

Дотепер зібрано 759 долярів на капітал фонду. Перша нагорода буде виплачена в річницю смерти о. Даревича. Повідомлення буде опубліковане в той час. Дирекція фонду прохає людей доброї волі про жертви. Просять їх слати на адресу: Rev. Petro Darewych Scholarship Fund, 318 Derrydown Rd., Downsview, Ontario.

Жертводавців, котрі бажають отримати копію правильника фонду, просять звертатися на вищеподану адресу.

ДРУГИЙ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ

на Стипендійний фонд ім. о. Петра Даревича

Проф. Михайло Губчак, Чікаґо, $5.00; проф. д-р Василь Жучок, Чікаґо, $10.00; С. і Т. Винниченки, Чікаґо, $10.00 Прокіп і Анна Матійцеви, Чікаґо, $10.00; Юліян Позняк, Чікаґо, $5.00; Михайло Стефанів, Чікаґо, $5.00; мґр. Осип Москалевич, Чікаґо, $5.00; Лідія Белей, Чікаґо, $5.00; д-р Іван Рудавський, Чікаґо, $5.00; д-р Антін Рудавський, Чікаґо, $5.00; Омелян Плешкевич, Чікаґо, $5.00; д-р і п-і І. Галярники, Віскансин, $25.00; парафія св. Володимира і Ольги, Вінніпеґ, $210.00; Н. Карпій, Вінніпеґ, $10.00; М. Дима, Вінніпеґ, $5.00; Юліян і Мирослава Павлишини, ЗСА, $10.00; Марія і Степан Янківські, Вінніпеґ, $30.00; Іван і Іванна Зельські, Вінніпеґ, $25.00.

Всім жертводавцям складаємо щиру подяку.

Дирекція фонду

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Одинокі правдиві

Погляньте на помаранчову й жовту бочку з її характеристичною охоронною маркою . . . вашою гарантією, що ви дістанете лиш найкращий оселедець, імпортований з Голляндії. Ці молочні оселедці, без голови, вуджено та посолено на морю, сейчас, як їх зловлено, щоб вдержати якість та смак, яким не можна дорівняти. Не вдоволяйтеся нічим меншим, як реальною річчю, правдивим голляндським оселедцем.
Пишіть за даровою книжкою, в якій подані деякі найбільш популярні переписи на приготування страв з голляндських оселедців до: Jan K. Overweel Limited, 207 Queen's Quay West, Toronto 1, Ontario.
HOLLAND HERRING FISHERIES ASSOCIATION
THE HAGUE—HOLLAND

Чи не Варто Виграти Один з
5 АВТОМОБІЛІВ

Розиграш квитків на автомобілі відбудеться в
СУБОТУ, 26 ЧЕРВНЯ 1971 р.
в єпархіяльній оселі над озером Вобман.
Чеки чи грошові перекази за квитки треба виставляти на:
UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESAN RECREATION BRANCH
P.O. Box 6330 — Postal Station C
Edmonton 20, Alberta
Please send me .... tickets at $1 per ticket on the 1971 Car Raffle.
Enclosed is my remittance (either cheque or money order).
Name ....
Address ....
....
Telephone ....
This sweepstake is conducted by the Ukrainian Catholic Diocesan Recreation Branch under the authority of the Government of the Province of Alberta.
КВИТКИ НА АВТОМОБІЛІ можна набути в кожного члена:
Української католицької парафії в Алберті.
В КРАМНИЦЯХ ВАШОГО МІСТА, де у вікні є виставлена афіша про розиграш.
Any member Lions Club, Northgate Branch, Edmonton and Grand Prairie Branch

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (33)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Брудною рогожею накривають Іскру. «Не реви!» Піддячий з бумагою на бочці сидить, дерев'яна ліхтарка жовтувате світло на сивий папір кидає, — щось пише.

«Виголосив що?» — питається піддячого канцлер.

Піддячий зривається, підносить до очий бумагу, читає: «Після шостого удару сказав: від Кочубея чув, що в нього полковником миргородським Апостолом і судцем ґенеральним Чуйкевичем була проти гетьмана рада; вони думали полковника миргородського обрати за гетьмана. Так цей не схотів».

«Більше ніщо?»

«За шостим ударом нічого більше не виявив. Твердий. Сердився, що б'ють. Він же полковник!»

«Бувало, що й гетьманів били. А дальше?»

«Дістав ще два удари і повів: Ґенеральний судець Чуйкевич до Кочубея писульку присилав, сповіщаючи, що за Дніпром огонь займається; борони Боже, як би і в нас не зайнявся».

«Більше ніщо?»

«По слідуючих ударах замовк. Говорити не міг, лише ревів».

«Скотина... Винести проч!»

Помічники ката кладуть Іскру на брудну рогожу, накривають хребет каптаном і несуть у палату, лишаючи червоні сліди за собою.

«Кочубея давай!» — приказує Ґоловкін.

Привели ґенерального суддю.

Кочубей ішов, як віл у різницю.

Світ перевертався догори дном.

Невже ж вони сміють його, стольника царського, його, ґенерального суддю, катувать, як якого-будь підлого гільтая, як розбишаку?

Він донесе його височеству цареві, не пощадить нікого, зневаги не дарує. Це ж наруга одна, підступ, фарисейство! Так з поважним персонами не роблять.

Переходячи попри грубе дерево, хотів розігнатися і головою ударити в нього.

Між двома драґунами ішов.

Впустили його по східцях, сами перед входом уставилися, — наголо шаблі, волосся борошном присинане, як снігом.

«Василь Леонтієвич, признавайся!» — гукнув на ґенерального суддю канцлер.

«Богом святим клянусь, словечка одного не збрехав і не затаїв, як на сповіді святій усе по совісті сказав».

«Не хочеш по добру, так на муках скажеш. Розбирайсь!»

Кочубеєві свічки засвітилися в очах, низький погреб бурею загудів, дзвони далекі заграли, сурми, литаври, — бій...

«Беріть його!»

Прискочив кат, зірвав кирею, здер сорочку, замахнувся кнутом: — геп!

Кочубей зойкнув і впав хрестом на плити.

«Старьо!» — сплюнув з погордою кат і відступив набік.

Кочубей лежав без духа.

* * *

Ґоловкін і Шафіров перешіптувалися хвилину.

«Бити, та не вбивати», — радив Шафіров, — «вб'ємо, і все пропаде, не розкриємо правди. На нас упаде вина».

«Дрянь етакая, нікому ненужная тряпка», — сердився Ґоловкін. Казав Кочубея відливати водою.

Дочутилися, підвели, — відповідай!

Відхиляючи від себе муку, виголосив, що за гетьманом ніякої зради не знає. Все те, що доносив, видумав через хатнє ремствування на Мазепу, а писульки, про яку Іскра каже, Чуйкевич до нього не писав.

Піддячий списує зізнання. Хоче записати слово в слово, та не поспіває.

«Повтори!» — приказує Ґоловкін і Кочубей дрижучим голосом силує себе повторити точно так, як за першим разом.

Кочубея відпускають, але не ведуть до двора, лиш у сад, під стару липу.

Драґуни стережуть його. Видно, діло не скінчене, мабуть, ще раз покличуть.

Кочубей перестає дивуватися, що тут з ним роблять. Можуть робити все. Для них не важний вік, ранґа, маєток. Тут кінчиться чоловік, а лишається предмет: кості, м'яса, шкура, котру треба як найдошкульніше скатувати і збезобразити, не тому, щоб довідатися правди, лиш, щоб добути те, чого вони хочуть, чого їм треба... Чого?.. Правди ні. Він же написав правду і за те його катують, значиться, треба брехати, треба відкликати, що написав, заперечити усе, назвати себе брехуном і клеветником, щоб тільки визволитися з їх рук.

Що лиш тепер бачить, що таке Москва, що московські люди, що цар. Що лиш тепер розуміє, що таке кнут і тортури, що таке суд з катами. І розуміє Кочубей, що всі ті листи, які нібито писав цар, усі ті гарні слова про милість і нагороду, про вибір нового гетьмана і таке друге, це одна облуда, одна примана, на яку брали його, ґенерального суддю, боячись, щоб він в останній хвилині не втік.

Підвели, — тепер залізно! Тепер він у їх руках, як птах у котячих кігтях. Остається одно, — брехати!

* * *

Кочубей бачить, як Іскру вдруге до катування ведуть. Цей увесь жовто-червоно-синій. Очей не видно, заних. Хитається, як п'яний. Прикладами фузій підганяють його: «стерво!»

Кочубеєві дивно, що таке сталося з його свояком і товаришем. Невже це той самий Іскра, з яким він ходив у воєнні походи, їздив на лови, бенкетував, жартував, з яким ще вчора снував гарні пляни про близьке майбутнє? Чи можлива річ, щоб так знівечити людину?

Взагалі Кочубей не пізнає світу. Невжеж це дерево, той патик, під котрим він сидить? Невже ж це небо, тая синя ґанчірка вгорі, сонце, та блискуча, жовта, мосяжна умивальня? Чорт зна що!..

Остається одно, — брехати.

Чомуж не бреше Іскра? Чого ж він так кричить, як коли б з нього душу дерли? Деруть.

І, нараз — цікавість. Проста, звичайна цікавість: скільки батогів дістане Іскра?.. Вісім... о два менше, ніж за першим разом... Мабуть бояться, щоб не вбили... І вони ще чогось бояться. Бога ні, царя. Бога нема, є чорт і його намісник на землі, — цар!

Чому ж тоді він, Кочубей, не додумався до того скорше? Чому слухав Любови Хведоровни, забуваючи про вчинок її праматері, Єви?.. Прийшло каяття, та вороття немає...

* * *

Кочубея знову ведуть у той страшний чорний погреб, — краще б у могилу!

Питоються, чи не намовив його якийсь ворог царя і атечества до того брехливого доносу, щоб таким робом порізнити царя з його вірним гетьманом? Домагаються видачі однодумців.

Кочубей слухає і ніби не розуміє. Пальці на хрест складає і цілує їх. Ніхто не намовляв його, ніяких однодумців, окрім Іскри не має. Донос вигадав сам через хатнє ремствування на Мазепу. Ніякої зради за гетьманом не знає...

ПРОФЕСОР СХІДНОЇ БОГОСЛОВІЇ ПИШЕ ПАПІ ПАВЛОВІ VI

УКРАЇНЦЯМ І МЕЛХІТАМ ТРЕБА ДАТИ САМОУПРАВУ

Професор східної богословії і редактор богословського журналу «Діяконія» Джордж Малоні написав Папі Павлові VI листа, в якому висловлює своє пересвідчення, що Українській і Мелхітській Церквам «можна і треба дати те, що II Ватиканський собор забезпечив принаймні в теорії».

Отець Малоні, американський єзуїт, є професором Фордгемського університету.

Подаємо переклад листа, написаного 6 грудня:

«Ваша Святосте, звертаюся до Вас у користь Української Католицької Церкви. Хоч не українець родом, я — священик візантійського обряду, єзуїт, який одержав докторат східної богословії у Папському східному інституті в Римі і на цю пору навчає богословії у Фордгемському університеті. Може, через це навчання, а ще більш через мої обов'язки як редактора журналу «Діяконія» зовсім небайдужою стала мені доля Української Католицької Церкви.

Шість мільйонів українців розкинутих по світі, дуже бажають, щоб Ви, Святосте, призначили їхнього верховного архиєпископа — кардинала Йосифа Сліпого патріярхом стародавньої Київсько-галицької митрополії. Я розумію, що багато в цій дії ускладнень. Багато разів я виступав і писав для українських католицьких громад Америки й Канади. Мій підхід завжди був такий, щоб підкреслювати потребу українських католиків бути менше під владою Східної конгрегації і мати більшу автономію самоуправи, якщо хочуть зберегти себе і розвиватися як у діяспорі, так і в своєму рідному краї.

Зовсім певно, згідно з Апостольським листом 2 червня 1957 «Клері санктітаті», верховний архиєпископ має всі права і владу патріярха. 23 грудня 1963 року Священна конгрегація східних Церков роз'яснила, чи львівського українського митрополита треба уважати за верховного архиєпископа за визначенням, даним у «Клері санктітаті». Відповідь була: так.

Римська централізація

Декрет II Ватиканського собору про східні Церкви, проголошений Вашою Святістю 21 листопада 1964, у статтях 7-11, з притиском каже, що треба відновити патріярший синод як традиційну форму управління там, де існують патріярхії. Собор навіть бажає палко, щоб творити нові патріярхії, де цього потрібно.

Вивчаючи церковну історію, передусім розвиток суворої централізації всіх східних Церков під керівництвом Апостольського престолу і велику узурпацію їхніх традиційних прав і форм самоуправи, я прийшов до пересвідчення, що з існуючих Церков Українська і Мелхітська є двома Церквами, яким можна і треба дати те, що II Ватиканський собор принаймні в теорії забезпечив, а саме повне відновлення патріяршого синоду як нормальної форми управління. Це, отже, через синод усіх єпископів з патріярхом або, у випадку Української Церкви, з верховним архиєпископом, міститиме право видавати для себе закони на територіях, традиційно визнаних Апостольським престолом у першому тисячоріччі. У цьому, здається мені, включається право таких синодів вибирати своїх єпископів без призначування Апостольським престолом.

Історію римської централізації можна розглядати як історичний розвиток, що виник з ментальности, яка одну католицьку апостольську Церкву ототожнює з Римською латинською патріярхією. Коли хрестоносці зловули шановані стародавні східні міста: Олександрію, Антіохію, Константинополь, Єрусалим, а папа Інокент III установив там латинські патріярхії, керовані латинськими ієрархами, то було зовсім правильно, щоб такі новопризначені патріярхи одержували свої пости і палліюм від папи. Але в 16 і 17 сторіччі, коли деякі православні єпископи пристали до єдности з Римом, таку саму ментальність застосовано до вибору всіх східних католицьких єпископів. 1588 року папа Сикст V вирішив, що всі провінційні синоди (також патріярші) для своєї дійсности (важности) потребують апробати Апостольського престолу.

У ставленні Східної конгрегації до східних католиків не було доцінювання різниці обрядів і традицій у країні, де римський обряд має більшість. Яскравим прикладом цього є лист з 23 липня 1934 до єпископа Пітсбурзької уніятської єпархії В. Такача. У цьому документі, який підписав кардинал Люїджі Сінчеро, секретар Східної конгрегації, той кардинал узяв курс на зміцнення декрету 1924 «Кум data фуеріт» і подібного декрету 1929 року, який домагається, щоб в Америці й Канаді духовенство між католиками східних обрядів було безженне. Мотив, який він (кардинал Сінчеро — «УВ») подає на виправдання скасування звичаю, за яким у католиків східних обрядів є духовенство безженне і жонате, є прикрим коментарем про пошану тієї когрегації до плюралізму і розмаїтости: «З уваги на особливі обставини руського населення в ЗДА, де воно становить імігрантський елемент і меншість, воно не може мати претенсій зберегти там свої звичаї і традиції, які суперечать законним звичаям і традиціям католиків ЗДА, а ще менше мати там священиків, які можуть бути причиною болючого клопоту і соблязні для більшости американських католиків».

Подібне ставлення виявив теперішній префект Східної конгрегації кардинал М. де Фюрстенберг, коли 1 грудня 1969 року подав до відома кардиналові Сліпому, що синод українських католицьких єпископів, який відбувся в Римі 29 вересня — 4 жовтня, недійсний.

II Ватиканський собор

II Ватиканський собор біблійними словами гарно описує, що Церква — Божий народ, мандрівники, що пустинею життя йдуть назустріч Богові, серед різних напружень, які можна розв'язати тільки тоді, коли будемо шанувати єдиність іншої особи і будемо намагатися послужити їй, наслідуючи нашого Провідника й Царя Ісуса Христа. Декрет «Про східні католицькі Церкви» прикладає цю основну віру до дії Святого Духа в контексті різних культур і народів, дозволяючи, таким чином, на різниці в дисципліні, богослужбі і формах адміністрування.

Саме на це я хотів би звернути увагу Вашої Святости в намаганнях українських католиків тут, в Америці, і в Канаді, і взагалі в усьому світі, які хочуть більшої автономії в адміністрації своєї Церкви. Якщо ними далі будуть керувати за допомогою декретів Східної конгрегації, то це означатиме скорий кінець їхнього існування або, ще гірше, бо більша буде соблязнь для православних та інших некатолицьких християн, це означатиме, що ця славна Церква, яка так багато вистраждала, даючи доказ любови до Святішого вселенського архиєрея, Христового намісника на землі, обернеться в запорошений музейний експонат. А це далі підкреслювано б розколину, яка існує між римською теорією і справжньою практикою серед східних католиків.

Нехай Господь береже мене від будь-якого тону зарозумілости. Цього листа, в дусі молитви й щирости, пише неукраїнець, який дуже бажає, щоб Христова Церква, наче маяк для всього людства, світила ясніше.

З пошаною Ваш слухняний син у Христі Джордж А. Малоні, єзуїт».

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морегджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 75 Ave Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 434-0915

Німецький ресторан у баварському стилі

Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого штруга чи струдель з яблук та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який урядженний в оригінальному мюнхенському стилі.

Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.

Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal
Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4336 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

Закоштуйте добрих часів при пиві "Олд Вієнна"

Канадське відстояне пиво, що найкраще смакує

ЗБАРЕНЕ ТАКИ ТУТ В АЛБЕРТІ

O'KEEFE BREWING COMPANY LIMITED

УМЕР РЕДЕМПТОРИСТ о. ІВАН БАЛА

У Торонті 1 грудня вмер о. Іван Бала ЧНІ. Тіло покійного поховано у Вінніпезі.

Він народився 15 січня 1894 р. на Тернопільщині в Західній Україні. Закінчивши середню школу, вступив до духовної семінарії у Львові. Перша світова війна перервала його студії, і молодий студент виїхав до рідного села Коцюбинець і замешкав у сусідніх Гадинківцях, Західньої України, у місцевого пароха о. Н. Теодоровича. 1917 року його відвідав його брат о. Йосиф Бала ЧНІ, перший секретар єпископа Никити Будки. Ця зустріч спричинила вибір нового шляху в житті бл. п. о. Івана: він вступає до монастиря оо. редемптористів в Уневі і по році новіціяту 22 грудня 1918 р. складає чернечі обіти. Продовжує богословські студії і 3 січня 1921 одержує св. Тайну священства з рук єпископа Григорія Хомишина. Після цього їде на дальші студії до Бельгії в Бопляст й Лювені.

Через рік настоятелі висилають о. Івана Балу на місійну працю в Канаді. До Йорктону він приїхав 22 червня 1922 р.

Велика праця ждала о. Івана в Канаді: обслуга церков по колоніях, редагування місячника «Голос Спасителя» і численних книжечок релігійного змісту, навчання в малій семінарії і в колегії ім. св. Йосифа, провід Марійської дружини, а часу від часу проповідування місій і духовних вправ. Як добре розвивалася в тих часах Марійська дружина, цьому є доказом те, що в перші роки її діяльности 50 дівчат вступило до Згромадження сс. служебниць.

При всіх своїх зайняттях бл. п. о. Іван дуже сумлінно виконував усі свої чернечі обов'язки, духовні вправи, щоденно три медитації тощо. Не занедбував поглиблювати своє богословське знання, жваво цікавився поступом науки в різних ділянках. Світські інтелігенти любили з ним розмовляти і користати з його всебічного знання. Господь обдарував покійного надзвичайними талантами: бистротою розуму, великою ерудицією, добротою і любов'ю, завжди готового до послуг і жертви. Як чернець, відзначався духом молитви, витривалою працьовитістю, глибокою побожністю і сердечним почитанням Пресвятої Богородиці. Велика й жертвенна любов до рідного українського народу була його постійною прикметою.

На своєму віку, крім поданих вище, він виконував різні обов'язки: 11 років був професором духовної семінарії оо. редемптористів, 3 роки — протоігуменом, 11 років — ігуменом та парохом.

Кілька років перед смертю став занепадати на здоров'ю. 15 грудня 1967 р. мусів йти до лікарні в Торонті. Був уповні свідомий того, що стан його здоров'я безнадійний і з кожним днем буде погіршуватися. Однак це приймав спокійно, ніколи не нарікав, недугу приймав з підкоренням Божій волі, а з тими, хто його відвідував, говорив так, наче б був здоровий, навіть усміхався і жартував.

Найбільшим хрестом було для нього те, що не міг уже відправляти Служби Божої, тільки причащався. Часом дехто з наших священиків відправляв Службу Божу в його кімнаті. Відвідували його отці часто, особливо його брат Йосиф.

В час недуги о. Іван Бала молився, старався далі виконувати свої духовні вправи. Багато читав. Вивчав після — соборну богословську літературу, слідкував теж за новими книжками з ділянки фізики. В останні місяці вже не міг читати. Кілька разів, здавалося, смерть була близько. Тричі прийняв св. Тайну слепомазання, останній раз з рук єпископа Михайла Русина.

Зберіг увесь час повну свідомість, аж останнього дня був непритомний. При його смерті були оо. С. Шавель, Джурман, Фецко і його брат Йосиф. Помер о год. 7:38 вечера.

Другого дня тіло небіжчика перенесено до церкви Пресв. Євхаристії, де Преосвященний Михайло у співслуженні численних священиків відправив Парастас. Тлінні останки літаком перевезено до Вінніпегу, до церкви св. Йосифа. Там у п'ятницю ввечері, при тілі покійного, о. протоігумен П. Малюта і вісім інших священиків служили Парастас. Інші священики — єпархіяльні, оо. василіяни, оо. редемптористи (всіх було 22) — молилися в лавках. Було теж багато з рідні покійного і знайомих.

У суботу, 5 грудня, вранці був похорон. Заупокійну Літургію відправив митрополит Максим з чотирма священиками, між ними був брат покійного о. Йосиф. Похоронне слово сказав митрополит, вказуючи на заслуги покійного як ченця і місіонера. Тіло поховано на цвинтарі Пресвятої Родини, де оо. редемптористи мають свою часть для померлих свого чину. По похороні учасники вернулися до парафіяльної галі на поминальний обід.

Бл. п. о. Іван залишив старшого свого брата о. Йосифа ЧНІ. Всі інші його брати і сестри — всіх разом у його батьків було одинадцять — повмирали. Одна сестра, Ольга, вступила була до сс. василіянок у Словіті (Західна Україна). Померла 1926 року. В чині звалася мати Марія.

З бл. п. о. Іваном Балою зійшов у могилу один з наших найревніших священиків. Вічна йому пам'ять. о. Ст. Б.

Вісті з Едмонтону

Вибирають управу ЛУКЖ парафії Покрова

На загальних річних зборах членів відділу ЛУКЖ парафії Покрова Пресвятої Богородиці вибрано управу на 1971 рік у такому складі: голова Ст. Кутна, кол. голова В. Смук, перша заступниця голови Р. Диків, друга заступниця голови Ст. Вітрик, рекордовий секретарка М. Кубрак, скарбничка Ст. Яніцька; п'ятий член управи О. Глус; кореспонденційні секретарі і пресові референтки: В. Смук і Анна Прокоп; провірна комісія: Г. Корбут, Г. Биковська, Ш. Кубрак, Д. Іваськів і М. Яремі; телефонічні зв'язки: М. Єлечко, Л. Трач, Р. Пазюк; господині — Г. Нагайовська, Р. Яніцька, Я. Маскава, А. Стеблин, М. Макдрик і Анна Данильчук; відвідують хворих: М. Семенюк, А. Іванюк і Л. Каштан; порядки в церкві: Віра Зарудинець і П. Посидужна.

Загальні збори нашого відділу відбулись 7-го грудня. Скарбничка п-і Ст. Вітрик у річнім звіті подала в прибутках: 7,641.58 дол.; у витратах: 4,381,63; чистого прибутку 3,259.95. Протягом року відділ передав 5,000 на сплату церковного довгу.

На внесок голови провірної комісії п-і С. Зеленої одноголосно уділено абеолюторію дотеперішній управі. Голова В. Смук подякувала о. парохові В. Волошинові за поради і поміч продовж року та всім членям за співпрацю.

Нововибрана голова Ст. Кутна подякувала за вибір, просила всіх про поміч у праці для добра парафії.

Накінець о. В. Волошин, духовний асистент відділу, склав подяку дотеперішній управі й усім членям відділу за пророблену працю і співпрацю; зокрема вирізнив віддану працю голови п-і Смук. Новій управі склав побажання Божого благословення для успішної праці в 1971 році.

По зборах, що відбулися в домі п-ства Вітрик, була перекуска, в час якої члени обмінялися різдвяними дарунками.

Анна Прокоп,
прес. кор.

Пришліть коляду на допомогу УНРаді

Бажаючи «радісних та веселих свят: щасливого Нового року» українцям Едмонтону й Алберти, Едмонтонський комітет сприяння УНРаді просить прислати коляду на фонд визволення України.

«Українська Національна Рада та її Виконавчий орган, легальний уряд Української Народної Республіки на чужині, які провадять боротьбу за відновлення української самостійної держави, потребують моральної і матеріяльної підтримки українців у вільному світі. Комітет сприяння УНРаді в Едмонтоні, протягом 21 року проводить різні грошові збірки на УНРаду, зокрема щороку організує коляду на фонд визволення України. Зібрані гроші після з певною звітністю відсилються уповноваженому Виконавчого органу УНРади на Канаду, для пересилки до Европи за призначенням».

«Українці й українки міста Едмонтону і провінції Алберти, цього року ми також організуємо коляду. За браком адрес не можемо всім вислати картки про збірку коляди. Тому просимо всіх, хто одержить і хто не одержить від нас згадану картку, прислати свою грошову коляду чеком чи готівкою на адресу скарбника комітету: Mrs. L. Zujewskyj, 11524 - 78 Ave., Edmonton 61, Alberta. Англійською мовою чеки виписувати так: Ukrainian National Council Fund».

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 20 грудня:

о 4:40 попол. радіопрограма (Сі-Кей-Ю-Ей), присвячена В. Стефаникові.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка «Українські вісті» ♦ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ♦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ♦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ЯК ЗДОБУТИ ВИЗНАННЯ ЕКЗИЛЬНОМУ УРЯДОВІ?

Надзвичайно високу політику почав наш екзильний міністер закордонних справ. Таку високу, що зі землі неозброєним оком і не доглянеш її. Не дивно, що міністер почуває потребу розказати нам про неї. Зате дивно, що навіть в українських газетах ця висока політика не викликає подиву чи хоч би зацікавлення. Невже ж змова мовчання? Щоб такого враження не було, треба сказати слово. І наше слово таке: пане міністре, не розказуйте людям наївної казочки.

Якби п. В. Федорончук, керівник ресорту закордонних справ ВО УНРади, зробив заяву, що незабаром український екзильний уряд піде на Київ і прожене звідти московських ставлеників, цьому можна б вірити чи не вірити, але заперечувати такої можливости не можна. Народ може встати, можуть рушитися китайці, навіть з Мюнхену якийсь сміливець може поїхати в Україну.

Якби наш екзильний міністер, прибитий нашими політичними невдачами, випрацював плян української еміграційної держави на острові Мадаґаскарі, то і в це можна б повірити. Адже колись жидам пропонували той острів. Чому б туди не зібрати всіх українців, розкинутих по світу? Можливо, що УНСоюз, який почав будувати свій хмаросяг у Джерзі Сіті, робив би деяку опозицію проти мадагарського пляну, але кінець-кінцем якась розв'язка таки б знайшлася.

У п. Федорончука — інший плян. У бюлетені ВО УНРади («Інформація», ч. 3) він каже: «В період від часу сформування нового ВО в червні 1969 року, головна увага ресорту закордонних справ була присвячена акції на форумі Об'єднаних Націй, в рямках якої висунено питання про прийняття уряду УНР в екзилі до цієї міжнародньої організації, як єдиного законного представника і речника справжніх національно-державницьких прагнень українського народу».

Наш міністер у липні 1969 р. вислав генеральному секретареві ОН У Танові формальну заяву про прийняття до ОН. Через місяць прийшла відповідь. Не від У Тана, а від його правного дорадника. Той написав, що не заперечує права уряду УНР в екзилі домагатися стати членом ОН. Чужинецькі дипломати і журналісти виявили велике зацікавлення цією справою. Принаймні так каже наш міністер. Він, звісно, розуміє, що нелегко екзильному урядові дійти до ОН. Проте він далі веде розмови з дипломатами багатьох країн. «Зі зрозумілих причин обережности про ці заходи буде подано до відома після того, як вони завершаться якимись конкретними результатами».

Хоч конкретних результатів покищо немає, все ж діло робиться. Будьте певні! «Керманичеві закордонних справ уже пощастимо зв'язати між собою дипломатів ряду держав деяких континентів, щоб вони могли взаємно консультуватися щодо проблем, які виникають в акції (прийняття до ОН) і які піддає їх увазі керівник закордонних справ».

Ні, пане міністре. Можливо, що котрийсь дипломат сказав вам: «цікава справа», але це не значить, що ви його зацікавили. В чужинецькій пресі не було ніякого зацікавлення. Тільки деякі італійські газети подали вістку, що український екзильний уряд домагається входу до ОН. Якщо представники якихось держав справді підтримують дію п. Федорончука, то вони вже тепер можуть виявити прихильність нашому екзильному урядові. Хай визнають його, не ждучи голосування в ОН. Хай там, в ОН, скажуть хоч якесь слово.

Незабутній виступ канадського прем'єра Діфенбейкера в ОН свідчить, що й брама ОН не замкнена для нас на сім замків. Але дарма сподіватись, що нашому екзильному урядові стелиться туди шлях.

Не хочемо робити закиду п. Федорончукові, що він своїм пляном походу на ОН хоче покрити розгардіяш, який стався в нашому екзильному уряді. Припускаємо, що він справді пробує шукати нових шляхів. На жаль, для екзильних урядів усі шляхи короткі і трудні. Екзильні уряди здебільшого втрачають тих, що їх визнають, а не здобувають нових прихильників.

Хто ж може дати визнання нашому екзильному урядові? Не хто інший, тільки ми, українці, що живемо поза Україною. Престиж нашого уряду буде такий, на який він у нас заслужить своєю ідейністю, чесністю і пляновою працею. На цю пору той престиж дуже низький, і не поможе тут високий лет п. Федорончука.

ІСТОРИК УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Багато хто привітав професора Миколи Чубатого з його 80-річчям. До численних привітів приєднуються теж «УВісті».

Д-р М. Чубатий, професор Богословської академії у Львові і Українського католицького університету в Римі, при всій своїй широкій журналістичній діяльності, завжди був і залишився істориком, передусім істориком Церкви в Україні. Його науковий дорібок чималий. Завершенням є велика «Історія християнства на Русі-Україні», перший том якої появився 1965 року.

Нехай ласкавий Господь дасть йому здоров'я й силу закінчити великий твір.

Отець Кушнір залишить керівництво КУК

На передконгресовій нараді КУК у Торонті о. митрат Василь Кушнір, голова президії КУК, заявив, що на з'їзді в жовтні 1971 року він не буде кандидатом на керівний пост нашої верховної громадської установи в Канаді.

Отець Кушнір, 77 років, сказав, що він працював 30 років на головному пості КУК. «КУК за той час закріпився в організовному житті української спільноти Канади, і тепер можна провід дати в інші руки».

Пластовий дім у Ню Йорку

Єпископ Йосиф Шмондюк поблагословив Пластовий дім у Ню Йорку. Цей будинок куплено й перебудовано.

Нюйоркська пластова станиця має бл. 700 членів.

ІСТОРИЧНИЙ СВІДОК НАШОЇ ЦЕРКОВНОЇ САМОБУТНОСТИ

РИМСЬКА ЦЕРКВА СВЯТИХ СЕРГІЯ Й ВАКХА

Українське пресове бюро в Римі

У попередньому числі «Вістей з Риму» подано інформацію про те, що «по довготривалих заходах Блаженнішому верховному архиєпископові вдалося набути одну з незвичайно цінних українських пам'яток у Римі, церкву свв. Сергія й Вакха враз із приналежними до неї забудуваннями. Тим самим привернено давній правний стан цього важливого об'єкту як з точки зору минулого Української Церкви, так і з уваги на дальші перспективи цієї установи в майбутньому.

Разом із вісткою про набуття церкви і про ремонтні роботи, «Вісті з Риму» подали коротко майжу чотиристарічну історію цієї історичної пам'ятки.

ГОЛОВНІ ДАНІ. У ствердженнях подано таке:

1. Апостольський престіл передав на початку XVII сторіччя церкву «Рутеніс» (русинам) на власність київських митрополитів, бо вони представляли Церкву.

2. При церкві містився осідок постійних представників київських, пізніше галицьких митрополитів, отже, представників помісної Української Церкви при Апостольському римському престолі (прокуратори-апокризіярії).

3. Пізніше в колеґії, яку приміщено в цьому осередку, виховувалися кандидати чернечого і єпархіяльного духовенства.

4. У підземеллях церкви похоронено цілий ряд визначних постатей Української Церкви, в тому представників нашої Церкви при Апостольському престолі, т.зв. прокураторів, а навіть похоронено там тлінні останки київського митрополита Рафаїла Корсака.

5. У приналежній до церкви будівлі жили оо. василіяни, як прокуратори і підчинені митрополитові, які користувалися і церквою, і житловим будинком.

6. У 1960 р. Василіянська курія продала ввесь об'єкт, тобто церкву і приналежний житловий будинок оо. єзуїтам.

7. ОО. єзуїти перепродали все світській фірмі.

8. У зв'язку з цими прикрими перипетіями церква й будинок дуже потерпіли, тому доводиться все відновляти.

В цих основних пунктах зібрано найважливіші дані про минуле церкви та її теперішній стан. А щоб було зрозумілим, в чому вартість цієї історичної пам'ятки, "Вісті з Риму" навели дослівно уступи з тоді ще неопублікованого документу українського в'язня російсько-большевицького режиму Валентина Мороза. Треба було сподіватися, що кожний неупереджений читач і кожна свідома українська людина, прочитавши слова Валентина Мороза, струсне своїм сумлінням і зрозуміє, яка цінність могла бути втрачена для української культури, якби дослівно в останньому моменті не відкуплено від її останніх власників, світської торговельної фірми.

Згідно з останніми документами, які можна побачити в міському управлінні Риму, торговельна фірма отримала згоду будівельного уряду перебудувати весь об'єкт на готель з усіма акомодаціями, які належать до модерного устаткування готелю, як кавврня, розвагова заля і т.п.

Ще в 1964 році, коли митрополит Йосиф шукав місця для університету і посередник запропонував давню Українську колеґію та церкву св. Сергія й Вакха, митрополит був згідний купити це, тим більше, що кілька професорів теології в Римі заявили, що він в совісті обов'язаний рятувати згадану церкву, її історію та тлінні останки митрополита. Там, мабуть, має спочивати і царгородський патріярх Маммас, що святив митрополити Григорія, наслідника Ісидора.

Одначе оо. єзуїти, відбувши нараду, заявили тоді, що коли цей об'єкт добрий для митрополита, то добрий і для них. Вони примістили там 100 священиків-студентів. Тоді прийшло до купна теперішнього терену Українського католицького університету і собору Св. Софії.

По трьох роках згадані оо. єзуїти, в скрутному фінансовому становищі, продали церкву св. Сергії й Вакха із забудованнями світській фірмі. Коли знову виринула можливість купна, інші наші професори заявили, що Блаженніший Йосиф у совісті обов'язаний купити це, без уваги на ціну, якщо тільки можливо.

Такий дійсний стан, у висліді якого історичний церковний пам'ятник мав бути переданий для профанних цілей, був алярмом, щоб не допустити до спрофанування і до зникнення його з лиця землі, як щезли сотні й тисячі українських історичних пам'яток на цілому просторі, де живуть українці, впавши жертвою новітнього вандальства.

ДИВНИЙ КРИК. Сталося щось нечуване. Замість радіти, що врятовано цінну історичну пам'ятку, в українській пресі, навіть такій, що зве себе християнською, посипалися лайки. Зчинився крик, який направду можна скваліфікувати словами в'язня, українського патріота, Валентина Мороза, що це "справді боротьба світла і темряви, як це написано в атеїстичних брожурах. Та де світло, а де темрява?"

І ми питаємо, де світло, а де темрява? Історичну пам'ятку обкидано болотом і якраз тепер, коли вона знайшлася в українських руках, вилито на неї відра помий. Можна ставити питання, чому і в чиєму інтересі знецінюється вартість історичної пам'ятки? Читаючи з огірченням і обридженням ці "помийні" статті, очам своїм не віриться Замість підкреслити цінність пам'ятки (історичної пам'ятки не ціниться грішми), підкреслюється її матеріяльну безвартісність.

Так підходять до справи тільки люди, в яких душа обросла салом матеріялізму, в яких серце торгівців і купчиків. Таких людей проганяв Христос батогом з єрусалимської святині.

Замість радіти, що історична пам'ятка врятована, розпуталася полеміка не в оборону пам'ятки, не в признанні для тих, хто врятував пам'ятку, але в оборону торгівців.

Нібито причиною до «святого» обурення була примітка в праці о. д-ра Ю. Федорова п.з. «Обряди Української Церкви». Отець Федорів, описуючи будову іконостасів в українських церквах, згадав про те, що «зразковий іконостас із п'ятьма ярусами маємо в Римі, в греко-католицькій церкві Сергія й Вакха, який вибудував галицький митрополит Сильвестер Сембратович наприкінці XIX ст.». До цього вважав доцільним дати примітку (47 стор.), що церква вже не в українських руках, що вона продана та що її мають перебудовувати на готель. Усе це правда. В одному о. Федорів допустився неточности. Церкву продали василіяни єзуїтам, а ці перепродали світській компанії (жидам).

Думаємо, що можна було справу вияснити не полемічними статтями, а безпосередньо письмовою дорогою, вимагати уточнення, якщо оо. василіяни чулися цим вражені. Самої справи це ніяк не міняє, бо фактом залишиться, що церква знайшлася в руках купців, від яких хіба годі вимагати, щоб вони мали зрозуміння для української культурної пам'ятки. Коли цього зрозуміння не виявили наші, продаючи чужим цю пам'ятку, то як можна вимагати, щоб чужинці, до того люди, для яких увесь об'єкт мав тільки вартість матеріяльного об'єкту, яким можна торгувати, міняти, зруйнувати і будувати щось нове, щоб ці чужинці вшанували пам'ятку української культури.

Хто мав нагоду побачити церкву св. Сергія і Вакха останнім часом, той мав змогу переконатися про руїну. Вівтарі зруйновано, настінні фрески й образи знищено, ікони вирізано з рам, іконостас викинено, залишилася тільки ікона Жировицької Матері Божої. Ікону тяжко було вирвати зі стіни, в якій вона вмурована, а, крім цього, відомо, що римські жінки, для яких ця ікона стала їхньою рідною «Мадонною», до цього не допустили. Хто на власні очі побачив руїну, міг обурюватися на те, що сталося з церквою.

Такий жалюгідний стан стався у висліді продажу церкви. Тут почалася руїна пам'ятки. На це виправдання немає, як немає виправдання на підпал бібліотек в Україні, на поступове і плянове нищення українських пам'ятників на українських землях, на нищення церков, соборів тощо.

ОСІДОК У РИМІ. Користуючися не точно спрецизованою приміткою, розпутано полеміку за те, чия це власність — ота нещасна церква св. Сергія й Вакха. До речі, можна б думати, що це повинно бути байдужим для тих, що провели купецькі трансакції.

Не слід забувати, що історична й культурна пам'ятка є власністю не якоїсь групи, але власність усього народу, в даному випадку — це культурна пам'ятка Української Помісної Церкви. Хто, напр., сьогодні був би в посіданні старовинного українського літопису-унікату і знищив його чи продав чужому, не турбуючись долею цього рідкісного предмету, той в очах суспільства, напевно, не міг би надіятися на признання, навіть якби за здобутий гріш побудував собі палату. Але в реакціях на врятування церкви св. Сергія й Вакха виявляється, що справа в загумінках. Власність, мовляв, василіянська, прокуратори — представники василіян... Видно, важливіше подвір'ячко, ніж ціла Церква. Мається враження, що довкола загумінку крутилася вся історія Української Церкви.

У "Вістях з Риму" було подано, що ввесь об'єкт — це власність помісної Української Церкви. Не будемо посилатися на невідомі "бюлетені", які мають служити орієнтиром у політиці тієї чи тієї групи в Церкві. Наведемо важливіші документи, яких не знищено в архівах і які говорять самі за себе.

Дослідникам історії укра-

(закінчення на 5 стор.)

ДИСКУСІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В ТОРОНТІ

«Асиміляція точить нас, як пістряк»

«Не фізичні вороги загрожують нам у Канаді; ворог українського духу — асиміляція, що, як пістряк, точить нас. Мусимо цьому протидіяти», сказав пластун Роман Мельник, який був одним з учасників дискусії молоді в Торонті. Дискусія відбулася в час недавної передконгресової наради КУК.

Учасників дискусії було 14: по двох із СУСК, Пласту, СУМ, МУНО, ОДУМ, УКЮ і СУМК.

Студентка Маруся Кухаришин (СУСК) сказала, що українські університетські студенти повинні вносити нові ідеї в життя української спільноти. Більшої діяльности треба в наших студентських клюбах. Наша студентська молодь замало діяльна навіть у загальностудентському житті. Діяльність франкомовної молоді може бути прикладом для нас.

Наша молодь, сказала М. Кухаришин, мусить більше цікавитися життям цілої спільнот, а старшим громадянам треба «більш реалістично дивитися на сучасні проблеми українства в Канаді».

Наталка Сандул (ОДУМ) говорила про потребу зберігати й плекати українську мову. Ярослав Лозовчук (СУМК) сказав, що дечиї прагнення об'єднати всю українську молодь в одну організацію малореальні. «Одна спільна організація навряд чи дала б більшу силу». Хай кожна організація молоді виявляє більше діяльности, і хай не буде зайвих сварок між ними!

Представник СУМ Тарас Дусанівський радив головну увагу звертати на українські потреби в Канаді. «Мало з нашої молоді повернулось би в Україну навіть за сприятливих умов; мало збирається йти воювати за Україну...» Будуймо українство в Канаді, сказав він. «Не можемо відкидати ані ліквідувати ніодної з тих організацій, які вже існують. Вони всі добрі й потрібні для нашої цілі».

МОСКОВСЬКА РЕПЛІКА АМЕРИКАНСЬКОМУ КОНТРОВЕРСІЙНОМУ АВТОРОВІ

Технотронна подяка вам, містере Бжезінський

Від редакції «Атласу». Збіґнєв Бжезінський, директор Дослідного інституту Колумбійського університету і провідний совєтолог, не є кремлівським улюбленцем. Недавня публікація Бжезінського «Між двох діб» («Бітвін ту ейджез»): роля Америки в технотронну добу», поламала спину верблюдові. З. Юрьєв, у московській, орієнтованій на молодь газеті «Комсомольская правда», не погоджується з тезою, що нова американська технологія й електроніка є лише предтечею розвитку для решти світу, і подає свою незгоду в такий кольоритний спосіб.

* * *

Збіґнєв Бжезінський, добре відомий американський журналіст, ідеолог і будівник мостів (натяк на те, що він закликає до зближення між СССР і США — ТГЛ), опублікував книжку під назвою «Між двох діб: роля Америки в технотронну епоху». Він твердить, що все насильство, вбивства, наркотики і радикальні зрушення є лише ознаками прогресу — перехід до технотронної епохи (технологія плюс електроніка). «Особлива роля Америки, — каже він, — полягає в тому, що вона показує іншим націям, яким буде їхнє майбутнє».

Недавно до нас потрапив щоденник одного західного европейця, позначеного впливам ідей Бжезінського. Ось деякі витяги з цього документу:

30 травня. Моя бідна відстала країна! Тижнями, щонайменше, не було жодного випадку більших злочинів у газетах. Якщо цей нецивілізований стан речей потриває ще довше, всі ми повернемося назад до середньовіччя.

3 червня. Слава Богу! Є маленька надія, що прогрес не обійде наші береги. Вчора якісь безіменні друзі прогресу забили банкового касиря і втекли з мішком грошей. Одна сумна подробиця: вони сховалися, а не пішли, замість цього, фотографуватися.

5 червня. Вчора ввечері два юнаки виставили на мене свої пістолі і негайно вимагали мого гаманця. Я збирався привітати їх короткою промовою, дякуючи їм за внесок до вступу нашого міста в технотронну добу, але вони не хотіли слухати. Взяли мій гаманець та годинник і побігли. Шкода моїх грошей, але треба ж трохи жертвувати для прогресу. А їх великий поспіх показує, що ми наближаємось до американського способу життя, де час — гроші. Між іншим, мені конче потрібні гроші, щоб купити собі новий годинник.

11 червня. З невідомої причини поліція заборонила висвітлювати якийсь звичайний фільм. Сьогодні гурт голої молоді протестував у місті. Дивлячись на їх голі тіла, я знову усвідомив, що прогрес не треба неодмінно прикривати.

15 червня. Сьогодні були постріли і пожежі в ґетті. Як приємно знати, що культура досягає бідніші кляси населення. На нещастя, не було вітру і вогонь досить швидко погасили.

18 червня. Сьогодні я дізнався, що моя дочка таємно курить маріхуану. Бідолашна дівчина! Моє серце обливалося кров'ю від суму і співчуття. Лише подумати, вона ховалася від мене з такою ознакою прогресу!

24 червня. Поліцаї вдерлися до нашого університету. Я радію, що вони матимуть змогу вчитися. Яя-не-як, наука є частиною прогресу.

26. червня. Через інфляцію асекураційна компанія, для якої я працював 18 років, збанкрутувала і я опинився без роботи. Це, звичайно, добре, що ми не відстаємо від Сполучених Штатів, де інфляція і безробіття навіть гірші, але я голодний.

29 червня. Я справді голодний.

3 липня. Голодний!!

4 липня. Голод...

З. Юрьєв
«Атлас», листопад
переклав ТГЛ

Що спричинює те, що СІҐРАМ п'ять зірок продається краще, ніж усі інші роди віскі в Канаді?

ВАШ ДОБРИЙ СМАК!

Це легко зрозуміти чому. Прекрасна якість. Приємна на смак, приємна на око, безперечно найкраща якість. До того йде ім'я і якість Сіґраму. Доказ? Це також легко.

ПРИЄМНА ВІСКІ!

Seagram's FIVE STAR CANADIAN RYE WHISKY

Гарний Різдвяний дарунок для Ваших приятелів

УСЬОГО ЗА $5.00

Це річна передплата "Українських Вістей".

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові по-
Замовлення разом з грішми та нижче надруко-
різдвяний дарунок.
ваним купном просимо слати до Адміністрації "Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

Залучую дол.: ....
відомлення, хто для нього замовив передплату як

НЕДІЛЯ ПРАОТЦІВ
27 грудня

ЛИСТ ДО КОЛОСЯН: зач. 257

Брати, коли Христос, наше життя, явиться, тоди й ви явитеся з ним у славі. Умертвляйте, отже, ваші земні члени, розпусту, нечистоту, страсть, злу похіть і лакімство, котре є ідолопоклонством, за котрі приходить гнів Божий на синів невірства. У котрих і ви колись ходили, як жили між ними.

Та тепер відкладіть, і ви все: гнів, роз'ярення, злобу, лайку, соромні слова від ваших уст.

Не говоріть ложі один на одного, скинувши з себе давнього чоловіка з його ділами, а одягнувшись у нового, що відновляється в пізнанні по образу того, що його сотворив, де нема поганина і жида, обрізання і необрізання, варвара і скита, невільника й вільного, але всі у всім — Христос.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 76

Сказав Господь таку притчу:

Один чоловік зготував велику вечерю і запросив багатьох. І в час вечері післав свого слугу сказати запрошеним: Ідіть, бо вже все готове. І почали за чергою випрошуватись усі. Перший сказав йому: Я купив поле й мушу піти і побачити його. Прошу тебе, — вибач мені. І другий сказав: П'ять ярем волів купив я, і йду спробувати їх. Прошу тебе, — вибач мені. І знов інший сказав: Я одружився, тому й не можу прийти.

І прийшов той слуга, та й розповів це своєму панові. Тоді розгнівався господар дому і сказав до свого слуги: піди хутко на роздоріжжя і вулиці міста і приведи сюди вбогих та калік, кривих та сліпих.

І сказав слуга: Пане, сталось, як ти звелів, та й ще є місце. І сказав пан слузі: Вийде на шлях та загороди та й силуй увійти, щоб повний був мій дім. Кажу бо вам, що жаден зі запрошених мужів не покуштує моєї вечері.

Багато бо покликаних, а мало вибраних.

ІСТОРИЧНИЙ СВІДОК НАШОЇ ЦЕРКОВНОЇ САМОБУТНОСТИ

(закінчення з 4 стор.)

їнської Церкви, зокрема дослідникам часів Берестейської унії, повинно бути відомим, що найбільшою журбою митрополитів Київських і всієї Руси, разом з єпископатом з'єднаної з Римським престолом Руської (Української) Церкви, була справа виховання й освіти духовенства. Відомо, що папи Климентій VII у 1595 р., Павло V у 1606 р., Григорій XV у 1623 р. обіцяли зарадити цій пекучій потребі. Митрополит Рутський, а потім митрополит Рафаїл Корсак (1637-1640) робили заходи, щоб заснувати духовну семінарію в Римі.

Другим пекучим питанням для київських митрополитів було мати при Римському престолі свій двір і свого постійного представника чи, як його офіційно називали, прокуратора. Є така давня практика на християнському Сході, що самостійні помісні Церкви втримують свої "двори" при інших патріярших Церквах, з якими знаходяться в молитовній єдності. Ці представники звуться «апокризіяріями»; представників Української Церкви в Римі звали прокураторами. З факту, що митрополити, єпископи й прокуратори були ченцями, які жили згідно з правилами св. Василія Великого, годі робити висновок, що митрополити, єпископи та прокуратори заступали в Римі справи Василіянського чину. Така інтерпретація просто знецінює цілу українську Церкву, бож помісна Українська Церква — то не самі ченці чи якась одна чи інша «провінція» чернечого чину. І було б дивовижею, коли б при Римському престолі своє представництво (прокуратуру) мав якийсь чернечий чин, а не мала його ціла помісна Церква чи її голова — митрополит. Та видно такі ідеї ще покутують де в кого з теперішніх борців за свої загумінкові кільця.

ДАВНІ ДОКУМЕНТИ. Як згадано, дві головні справи стояли перед київськими митрополитами: справа своєї семінарії і справа свого представництва. Документи, які збереглися до нашого часу, дають на це відповідь. Вийнятки з деяких документів подаємо в українському перекладі.

Першим прокуратором помісної Руської (Української) Церкви И. В. Рутський, митрополит Київський і всієї Руси, призначив о. Миколу Новака. Його офіційно прийнято в конґреґації поширення віри 16 червня 1626 р. На прийнятті, на якому о. Новак пред'явив вірчу грамоту, присутні були шість кардиналів. Стосовний документ, що знаходиться в «Акта С.К. де проп. фіде» (том I, стор. 40), занотовує наступне: «Конґр. 58 — Дня 16 червня 1626 р. відбулося зібрання в палаті високодостойного п. кардинала Бандіні, в якому взяли участь шість кардиналів, а саме сам Бандіні, Борджа, Валеріюс, від св. Онуфрія, Маґалоттус, Маркомонціюс і Ремус Монціюс. На цьому, по-перше, допущено о. Миколу Новака, ченця св. Василія, русина з'єднаного, який пред'явив вірчу грамоту митрополита Руси, на підставі яких цей назначив його представником («аґенс» у латинському тексті) Руської з'єднаної Церкви при Апостольському престолі і просив Святішого Отця та священну конґреґацію, щоб його у такому характері прийняли та всьому тому, що він буде в імені своєму і Руської Церкви звітувати, зволили виявити повне довір'я».

20 червня 1626 р. конґреґація в письмі до митрополита Рутського висловила своє вдоволення з приводу призначення представника і надію, що на майбутнє справи Руської Церкви будуть полагоджувані скоріше, більш авторитетно та успішно.

Перший прокуратор Руської Церкви при Апостольському престолі докладав усіх старань, щоб якнайкраще виконати своє завдання. Вже 1627 року він пред'явив конґреґації поширення віри, яка полагоджувала справи нашої Церкви, 25 справ митрополита Рутського і 8 справ єпископа Корсака; він, окрім цього, виконував чинності постулятора в справі беатифікації і канонізації св. Иосафата.

Вся чинність прокуратора наявно доводить, що він був речником цілої Руської (Української) Церкви, а не «прокуратором» чернечого чину.

Від 1633 до 1635 р. уряд прокуратора виконував єп. Рафаїл Корсак. Митрополит Рутський у листі до папи Урбана VIII називає його «нашим речником» і «представником і прокуратором» справи беатифікації муч. Иосафата.

Перші прокуратори Руської Церкви не мали ще свого власного приміщення в Римі. Немає сумніву, що єп. Корсак робив заходи, щоб отримати власну церкву і власний осідок-резиденцію та гостинницю (ґоспіціюм) для русинів, бо цю справу розглядала конґреґація вже в 1632 р. Щойно 1638 р. Р. Корсак, тоді вже митрополит київський і всієї Руси, знав, що справу вирішено задовільно, бо в своєму письмі з 12 липня 1638 р. до секретаря конґреґації Фр. Інґолі пише таке: «Дуже радію, що церкву св. Сергія й Вакха призначено для русинів завдяки трудам Вашої достойности» (див. А. Великий, «Епістоле метр. Р. Корсак», стор. 154; «Монумента Україне гісторіка», II, 247).

Саме вирішення передати церкву св. Сергія й Вакха русинам сталося 12 травня 1639 р. Про це згадується в письмі (Бреве) папи Урбана VIII з 8 лютого 1641 р. (див. А. Г. Великий, «Документа Понтіфікум Романорум», I, 517). Не входячи в подробиці історії самої церкви св. Сергія й Вакха, зацікавлених відсилаємо до наступного документу («Акта С. конґр. де проп. фіде», том I, стор. 174-175): «Конґр. 267. Дня 25 червня 1640 р. — Було зібрання в Квіриналі у присутності Святішого Отця, на якому були приявні 11 кардиналів... Реферував Ем. кард. Санкта Круціюс про декрет апост. візитації, яким з'єднаним русинам (Рутеніс унітіс) призначається церкву св. Сергія й Вакха в Римі разом із будівлями, що коло неї. Того ж таки дня Святіший Отець затвердив декрет Свящ. конґреґації».

Як згадано, папа підтвердив це рішення конґреґації, надаючи йому силу непорушної апостольської апробати з вимогою, щоб усі непорушно його зберігали «так, як ця Свящ. конґреґація, властю їй даною Святішим Отцем... насамперед усно з Святішим Отцем і з його наказу й уповажнення постановила, вирішила і наказала, щоб ціск парафіяльною церквою св. Сергія й Вакха могла користуватися руської нації колеґія, яка має бути там утворена» (див. А. Великий, «Док. Ром. Понтіфікум», I, 518). Та руські (українські) студенти богословії й далі мешкали в Грецькій колеґії. Щойно 18 грудня 1897 р. папа Лев XIII створив при церкві св. Сергія й Вакха «Руську колеґію». У стосовному письмі той папа згадує про задум папи Урбана VIII: «Думкою прибігаємо до церкви св. Сергія й Вакха та її забудувань, які вже папа Урбан VIII зволив призначити для русинів» (див. А. Великий, цит. твір, II, 485).

Церква св. Сергія й Вакха була тим часом церквою руської нації, а в приміщенні біля неї містився осідок прокураторів київсько-галицьких митрополитів. Для митрополитів втримувано окремі кімнати. Вони, почавши від київського митрополита Р. Корсака, який уже як митрополит приїхав у вересні 1639 р., аж до Божого слуги Андрія, заїздили сюди як до свого власного митрополичого двору.

Як відомо, митрополит Корсак, приїхавши до Риму, тут занедужав і помер 28 серпня 1640 р. Згідно з його бажанням там його також поховано.

ЦЕРКВА-СВІДОК. Ствердження про те, що київсько-галицькі митрополити, безпосередньо після з'єднання з Римським престолом, мали свій власний двір у Римі й утримували свого власного прокуратора-апокризіярія, має не тільки історичне значення. Церква св. Сергія й Вакха — то не тільки історична пам'ятка, це свідок самобутности й помісности Руської (Української) Церкви. Свідок цей говорить, хоч мовчазно, зате дуже наглядно, до всіх, прихильників і противників, зрящих і незрящих, що Церква київсько-галицької митрополії — то не якась собі провінція Латинської Церкви, а повноцінна, на началах свого власного східного права і східнохристиянської традиції побудована помісна Церква Руської (Української) нації.

Не бачити цього, зводити все до маленького загуменка — це знецінювати всю історію нашої Церкви, це підкошувати самі основи-принципи, на яких було зроблено Берестейську унію, це не розуміти знаків нашого часу, це вбивати свідка, який говорить історичну та сучасну правду.

МОЛИТВА ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

ЩИРІСТЬ СУПРОТИ БОГА ТА БЛИЖНЬОГО

о. Микола ДЯДЬО

Треба нам щирости супроти Бога.

Вже кого-кого, а Бога ніхто ніколи не обдурить. Господь знає всі таємниці нашого серця. Тому хоч би з цієї причини немає сенсу нам бути нещирими з Богом. Але не це головне. Він наш Сотворитель, ми від Нього залежні у кожній хвилині нашого життя, Він всезнаючий, бо Він всюдиприсутній, Він буде нашим Суддею. Тож навіщо вдавати, нібито ми можемо щось перед Ним скрити?

Коли молимося, будьмо з Ним щирі, будьмо з Ним, як дитина зі своїм батьком. Він же є нашим Отцем. Він завжди може й хоче нам допомогти. Зі щирим серцем і з довір'ям звертаймося до Нього у всіх наших потребах.

Кожна людина мусить мати когось, якогось приятеля, якому може сказати свої навіть найглибші таємниці. Мусимо бути щирими з нашим лікарем, якщо хочемо, щоб він нам допоміг, мусимо бути щирими з нашим сповідником, якщо хочемо, щоб Господь Бог простив нам наші гріхи і прогрішення, мусимо вірити вчителеві, що він до нас щирий і навчає нас правди. Без довір'я до людей, життя було б дуже тяжке, а то й неможливе. Очевидно, що довір'я спирається на щирості людей.

Наскільки більше треба нам щирости супроти Бога. Тому дуже мудрим був Божий слуга Андрій, що просив: «Боже, дай мені мудрість щирости».

Треба нам бути щирими і супроти наших ближніх. Не сміємо бути себелюбами. Друга Божа заповідь любови наказує нам любити наших ближніх, як самих себе. Любов до ближнього — то не самі слова, а дія, вчинок. Не можна казати, що любимо ближнього, але ані помочі, ані поради йому ніколи не подати. Бог наказує нам і голодного накормити, спрагненого напоїти, нагого зодягнути, подорожнього в дім прийняти, недужого й в'язня відвідати, померлого поховати.

Наш ближній має не лише тіло, а ще щось важливіше: безсмертну душу. Ми повинні і його душу любити: грішника навернути, невіжу навчити, в сумніві порадити, сумного потішити, кривду терпеливо зносити, образу з серця і за живих і мерлих молитися.

Спитаймо себе: як ми ці діла милосердя і любови виконуємо, чи виконуємо і як щиро? Є на світі люди, що радше терпітимуть, ніж прийняти поміч. Чому? Бо дуже часто ті, що дають поміч, роблять це так нещиро, з такою погордою і неохотою, що потребуючий радше зречеться допомоги, ніж мав би її прийняти так подану! Наш ближній повинен не лише бачити, а й відчути в наших вчинках щирість, відчути, що те, що робимо, ми робимо з любови, а не з інших мотивів. Ми повинні наслідувати Христа-милосердного самарянина, що не тільки обв'язав рани, привіз до гостинниці, але ще й показав серце, коли сказав: «Доглядай за ним, і те, що витратиш на нього більше, я заплачу тобі, коли повернуся» (Лк. 10,35). Він не вдоволяється поданою допомогою, він журиться дальшою долею раненого ближнього. Це високий і ясний приклад для нас.

РІЗДВО В РАДІО

З французької радіостанції в Едмонтоні буде пересилатися:

у четвер, 24 грудня, о 8 год. веч.: свят-вечірня програма оо. василіян;

у суботу, 26 грудня, 5-6 год. попол., архиєрейська Літургія, що правилася на Різдво в катедральній церкві св. Иосафата.

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

З едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А щопонеділка і щовівтірка пересилаються півгодинні українські релігійні програми:

21 грудня: передрідзвяна програма.

28 грудня: святкова програма (п. Р. Осташевський).

4 січня: «Дух українського Різдва» (о. П. Качур).

Понеділкові радіопрограми о 9-ій годині вечора веде Централя українців-католиків Едмонтонської єпархії; вівтіркові програми о 8:30 вечора — група оо. василіян.

Маніфестація за патріярхію у Вашінґтоні

У Вашінґтоні понад 800 українців пішли маніфестаційним походом до резиденції апостольського делегата Луїджі Раймонді, щоб ще раз заявити підтримку створенню української патріярхії. У поході йшли теж деякі священики й черниці.

Маніфестація відбулася спокійно й культурно. Представників українських мирян прийняв секретар апостольського делегата, який обіцяв, що їхнє прохання дійде до відома верховної церковної влади.

Зимою низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. ТЕПЕР — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

Богослуження: грудень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Ґриґоріянський календар
20	**7**	**Н**	**27 по Сош. Амвросія**	**Отців.** Іґнатія Богон.
21	8	П	Паталія преп.	Юліянії мч.
22	**9**	**В**	**Непор. Зач. П.Д.М.**	Анастасії вмч.
23	10	С	Мини мч.	10 мч. у Криті
24	11	Ч	Даниїла преп.	Навеч. Різдва. Євгенії
25	12	П	Спиридона преп.	**Різдво Христове**
26	13	С	† Євстратія мч.	**Собор Пресв. Богородиці**

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
20. — Ріно 10; Ґренд Прері 3
25. — Гайнс Крік опівночі; Гай Прері 10
26. — Ґренд Прері 10; Ройкрофт 3
27. — Ройс 10.

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
20. — Лемонт год. 10:30; перед Сл. Божою — сповідь
22. — Восток св. Михаїла Всен. год. 9:30; Сл. Божа 10:30
25. РІЗДВО — Ст. Майкел год. 10 рано; год. 9 сповідь.
27. — Делф год. 10:30.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
20. — Ст. Павль год. 10 р.
24. Навеч. Різдва — Ст. Павль: год. 8-10:30 веч. сповідь, год. 10:30 Вел. Повеч., год. 12-півн. св. Літургія.
25. РІЗДВО — Боннивил год. 11 рано.
27. — Еншав год. 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
20. — Смокі Лейк. Жіночий мітинг по відправі.
22. Непорочне Зачаття — Радвей. Жіночий мітинг по відправі.
27. — Смокі Лейк (Загальний мітинг).

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
20. — Едсон год. 10:30
24. Навеч. Різдво — Менлі год. 10:30 веч. Нагода до св. сповіді. Всен. і св. Літургія опівночі.
25. РІЗДВО — Вайлдвуд год. 10:30 рано.
27. — Рочфорд Бридж 10:30

Едмонтонська церква
Пресв. Євхаристії, ріг 65 вул. — 120 авеню, тел. 477-8228, душпастирі: о. Я. Федуник і о. д-р М. Сопуляк
У неділю: 8.30 ранку — читана Служба Божа, 10.00 — співана Сл. Божа, 12.00 опівдні — чит. Сл. Божа.
У свята на тижні: 8.00 ранку — чит. Сл. Б.; 7.30 веч. — чит Сл. Божа.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
20. — Голден год. 8:30; Голден-фарми год. 10:30
24. — Голден год. 11 вночі - Велике Повеч.; год. 12 ночі — св. Літургія і мирування людей.
25. РІЗДВО — Коперник год. 10 Велике Повеч.; год. 11 — св. Літургія і мирування людей.
26. — Дейзленд год. 10 Велике Повеч.; год. 11 св. Літургія і мирування людей.
27. — Голден год. 10:30 співана Сл. Божа.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
20. — Стар год. 9:30
24. — Скаро год. 9:30 веч., сповідь (навечер'я)
25. РІЗДВО — Скаро 12 опівночі св. Літургія
26. Собор Пресв. Бог. — Стар год. 10.
27. св. Стефана — Ярослав год. 10

о. Б. Карнчек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
20. — Рімпонд Парк 10.
22. Непороч. Зач. — Атабаска 9.
24. РІЗДВО — Атабаска опівночі
25. — Росінгтон 10.
27. — Бойл 9:30.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
20. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10:30
24. — Ту Гилс, год. 11 вночі
25. — Новий Київ, год. 10
26. — Ту Гилс, год. 10
27. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10:30.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
20. — Ллойдмінстер 10:30
25. — Мирнам 12 опівночі; Ллойдмінстер 10:30
26. — Файделиті 10:30
27. — Мирнам 10:00.

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
20. — Кемровз 9:00; Гей Лейкс 11:00
24. Свят-вечір (піст) — Равнд Гіл 10:00 веч. сповідь; 10:30 "З нами Бог"; 12:00 опівночі св. Літур.
25. РІЗДВО — Кемровз 9:30 р. сповідь; 10:00 р. "З нами Бог"; 11:00 р. св. Літур.
27. — Кемровз 9:00 р.; Равнд Гіл 11:00 р.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
20. — Редвотер год. 9; Вог 10:30
25. РІЗДВО — Редвотер попівн. 12; Вог год. 10:30
26. Соб. Прес. Богор. — Федора год. 10:30
27. св. Стеф. — Редвотер год. 10:30.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
20. — Спедден
24. Навеч. Різдва — Вильна 10:30 вечора. Всен. і Сл. Божа.
27. — Давнінг

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
20. — Іннісфрі 10 ренч 10:30
22. — Іннісфрі 10 ренч 10:30
25. — Ренфурлі 12 опівночі; Іннісфрі місто 10:30
27. — Менвіл 10:30.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
20. — Дервент 9; Верміліон 11:00

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
20. — Медовлейк
22. Непор. Зач. Пр. Ді. — Вітків
25. РІЗДВО — Радісон
27. — Норт Батлфорд.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
20. — Пітерсон — 10:30
22. — Непор. Зач Бог. Вонда 10:30
24. Нав. Різдв. Хр., Григор — Вонда 10 год. веч.
27. — Смате 10:30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
20. — Кадворт 9; Гамболдт 11; Леніґен 3 попол.
22. — Кадворт 9; Бруно 11
24. — Волверін 9 веч.; Гамболдт 11 вночі.
25. — Кадворт 8:30; Твей 10 (о. М. Шевчук); Леніґен 11
26. — Кадворт 9; Дана 11
27. — Бруно-місто 9; Кадворт 11.

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
22. — Алвена-місто
22. Непор. Зач. Пресв. Д. М. — Алвена-фарми
27. — Алвена-місто.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
24. — Вакав - опівночі
27. — Вакав 10; Сокаль 11:30 р.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
20. — Порт Алберні 10 р.
25. — Порт Алберні 11 вночі — Повеч. і Сл. Божа
27. — Вікторія 10 р.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

Ростерн, Саск.: – похорон бл. п. Павліни Блоха

В п'ятницю, 25 вересня ц.р. в Ростерн, Саск., несподівано упокоїлася в Бозі бл. п. Павліна Блоха, дочка Лукаша і Тетяни Корпан, проживши 75 років.

Покійна народилася 1895 р. в Ланівцях, Борщівського повіту, в Західній Україні. В 1901 р. її родичі виемігрували до Канади, коли Павліні було тільки 6 років і тут замешкали на гомстеді в околиці Ростерн, Саск. Тут Павліна виростала і в 1913 р. одружилася з Дмитром Н. Блохою в тійже околиці. Вони там фармували через довгі роки, переживаючи різні труднощі та недостатки, якто бувало в піонерських роках, з дрібними діточками.

бл. п. Павліна Блоха

Павліна була лагідної вдачі, але працювита і дбала, щоб її діти мали добре образовання та релігійне виховання. Вона любила свою українську католицьку церкву ім. Пресв. Богородиці, що була в тій околиці, і працювала для неї в різних потребах. Там вона була сестрицею через довгі літа.

В 1957 р., як діти вже попідростали, подружилися і, якто кажуть, пішли на своє, Павліна із своїм мужом Дмитром стали вже знеможеними й не могли дальше працювати на фармі. Тому передали свою господарку свому найстаршому синові Василеві, а самі перейшли на постійне життя до Ростерн. Павліна, яка завжди була доброю членкинею своєї церкви, й тут, по змозі, працювала в організації при укр. католицькій церкві св. Петра і Павла май же до самої смерти. У 1968 р. повдовіла і самітною доживала свого віку. Часами слабувала, але її добрі діти часто її відвідували і помагали її в потребах. Послідним її бажанням було померти у своїй власній хаті і так сталося. В п'ятницю раненько, 25 вересня 1970 р. покійна Павліна віддала Богові душу.

Покійна полишила в глибокім смутку чотирьох синів (всі жонаті): Василя в Саскатуні, Петро в Ростерн, Йосифа в Бигґар, Івана в Томпсон, Манітоба; три дочки: Геленку Реґуш в Есквит, Стефку Камінська в Саскатуні, Славку Кіндрачук в Ростерн; чотири сестрі: Марію Будник в Саскатуні, Катерину Стембак в Саскатуні, Гелену Бонд в Каліфорнії; Теклю Тарасюк із Ростерн; двадцять внуків і семеро правнуків.

Похоронні відправи відбулися в днях 27 і 28 вересня. В неділю о. парох Р. Гоменко відслужив панахиду, а в понеділок рано заупокійну Службу Божу відправив о. парох в cослуженні з о. А. Хоронжим з Альвени в місцевій укр. кат. церкві св. Петра і Павла в присутності великого числа родини, членів церкви і знайомих. Після св. Євангелії, попращав покійну о. Гоменко, висловлюючи глибоке співчуття родині покійної Павліни.

Тіло покійної похоронено на місцевім укр. кат. цвинтарі. Після похорону відбувся поминальний обід в парафіяльнім домі, котрий приготовила родина з церковним комітетом. Зі збірки призначено 16.00 дол. на „Українські Вісти" в Едмонтоні, а решту на церкву св. Петра і Павла в Ростерн. О. парох подякував всім присутнім за участь в похоронних відправах, а родині за обід. Обід закінчено відспіванням "Достойно єсть".

Діти покійної Павліни і вся родина дякують Всеч. отцям за відслуження похоронних відправ та за їх добре слово, дякам пп. М. Тарасюкові і Н. Камінському за провід співом в Богослужбах і всім, що брали участь в похоронних відправах.

За жертву на газету щиро дякуємо, а покійній Павліні вічна пам'ять. **Н.З.**

Ріджайна, Саск.: – Похорон бл. п. Марії Худобяк

В суботу, 29 серпня вечером розпрощалася з цим світом бл. п. Марія Худобяк на 60-му році свойого трудолюбивого життя. Покійна померла наслідком серцевої атаки.

Покійна прийшла на світ 9 серпня 1910 р. в Ст. Джуліен, Саск. в родині Михайла і Олени Трефяк. Як покійній Марії минув один рік життя, її родичі перейшли жити на фарму, одну милю на схід від Гефворд, де відтак на їх фармі збудовано церкву. В 1928 році покійна Марія одружилася зі Стефаном Худобяком. В 1950 р. н-во Худобяки перейшли жити до Ріджайни, де покійну й постигла смерть.

бл. п. Марія Худобяк

Покійна була зразковою парафіянкою, часто відвідувала церкву та щедро жертвувала на церковні потреби.

Оплакують покійну її чоловік Стефан, син Іван у Ніягара Фаллс, і дочки: Силвія, зам. Чубер, Елсі, зам. Джордан, Ольга, зам. Бортон — всі в Ріджайні, Геня, зам. Ленсон, в Ст. Кетеринс та сестра Анастазія Свердулян у Вінніпеґу. Одна семирічна дочка померла в 1939 р. Померли також родичі покійної — мама в 1933 р. а батько в 1945 р. Покійна стратила передчасно теж своїх сестер — Олену Лемко в 1953 р., Дору Ковальчук в 1946 р., Параскевію Боднарчук в 1968 р. та Маргариту Калин в 1947 р.

Оплакують покійну також 10 внуків та всі її приятелі й знайомі, що покійну знали й шанували.

Похорон покійної Марії відбувся в середу, 2 вересня з церкви св. Василія при великій участи родини, приятелів та знайомих. Заупокійну св. Літургію та похорон відслужив о. Р. Лужний. В часі похорону співав парафіяльний хор під орудою п. І. Ґавдиди при допомозі н-і Галапац.

Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід.

З нагоди похорону родина покійної передала 10.00 дол. на "Українські Вісті", що їх покійна через довгі роки передплачувала й радо читала.

За жертву щиро дякуєм, а покійні Марії вічна пам'ять.

В. Лещишин

ПОДЯКА

Родина покійної складає щиру подяку Всеч. о. Р. Лужному за відслуження заупокійної Служби Божої та похорону та за слова прощання й потіхи. Дякуємо п. І. Гавдиді за спів під час похорону. Дякуємо сердечно жіночому товариству за приготування поминального обіду. Нашим приятелям, що несли домовину з тлінними останками покійної, дякуємо за приятельську прислугу. Похоронному заведенню Спірс дякуємо за дбайливе переведення похорону. А всім учасникам похорону дякуємо за віддання послідної прислуги покійній. Нехай Милостивий Господь нагородить всім сторицею, а покійну прийме до Свого царства.

Чоловік, діти та внуки.

НА ПРОДАЖ
РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до «УВістей» **(UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alta.),** по гарні різдвяні картки:

- ► 10 українських карток — $1.25
- ► 14 українських карток — $1.25
- ► 21 англійських карток — $1.25

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

МОЇ ВАНКУВЕРСЬКІ ВАКАЦІЇ

В. ГАВРИШ

Я вже згадував, що 1 липня 1925 р. я виїхав був до Ванкувер. Туди я приїхав мабуть у найкращий час. Там було тоді повно зелені і квітів, сонце світило гарно, мені здавалося, що я малощо не в раю. Як я зайшов часом до парку Стенлі, то не міг налюбуватися гарними квітами. Куди глянеш, скрізь розквітлі квіти, в повітрю розноситься милий запах рож, зелені дерева пнуться вгору, здається сягають до неба. В парку між соснами, що їх називають "сім сестер", було старе дупло, куди заїздили автомобілі й люди робили собі там світлини, щоб показати своїм знайомим. Дерево, кажуть, має тисячу років, хоч того перевірити годі. Правда, з дерева залишився лиш пеньок і з того пенька видно, яке велике мусіло бути дерево, коли з нього залишився ще такий здоровий пеньок. Деколи я вставав раненько й мандрував по парку від одного кінця до другого й впивався ранніми запахами квітів, дерев та трав, які були якісь такі милі та приємні, що ціле життя видавалося милим та солодким. Зате вулиці міста були інакші. Деякі були дуже гарні, головно в багатих дільницях, а деякі були брудні й виглядали бідно, бо там мешкали бідні люде. Але так буває в кожному більшому місті...

Я мав замір зачати в Ванкувер якесь підприємство й розглядався по місті, що би мені купити. Та один мій добрий знайомий порадив мені підіждати до осені, як промине гарна погода, а тоді рішатися, чи варто лишатися жити у Ванкувер на постійне, чи ні.

І я ждав й любувався деревами, квітами та травами ванкуверського парку. То були мої перші канадські вакації й то довгі по моїх різних нелегких роботах... Нарешті прийшла ванкуверська осінь. Із дощами. Як дощ почав падати 16 жовтня, то падав без перерви день у день. Десь тут і там висунеться на хвилинку сонце споза хмар, але зараз знову сховається і знову дощ. Така слота тягнулася до кінця листопада. Мені того дощу було таки забагато. 25 листопада я сів на поїзд й пустився в дорогу назад до Едмонтону. 1 грудня був я вже в Едмонтоні. Тут, що правда, був сніг, але зате гарно світило сонце. Я рішився залишитися на постійне в Едмонтоні, до якого я вже був привик і якого підсоння та погода бодай троха були подібні до

(продовження на стор. 7.)

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ КУК У ВАНКУВЕРІ

Відділ Комітету Українців Канади в Ванкуве влаштовує щороку товариську розривкову зустріч, яку називає "українським днем". Давніше то були фестини, які відбувалися на площі в пополудневих годинах. Після обіду, який приготовляли членкині складових організацій, відбувалася офіційна частина. В ній брали участь члени старших організацій, як Ветерани, Стрілецька Громада, молодечі організації; СУМ, СУМК та рідношкільна дітвора. Великою атракцією було проголошення висліду контесту на королеву українського дня, а відтак коронація королеви.

Коронація королеви у Ванкувер: Зліва: Олеся Токар, Ельця Гайдимовська, Оксана Крипс, Давид Окос і Маруся Блажук, уступаюча королева.

Після кількох років зацікавлення фестинами підупало, бо люде виїздили в гаряче пополудне в гори, чи над море. Через те управа місцевого відділу КУК перенесла свою імпрезу на вечір.

Три року тому відбуто український день в залі Українського католицького центру в формі забави, яку попередила офіційна частина з програмою, В тій самій формі відбуто й минулорічний український день в залі української православної церкви на Волей, а цього року в новозбудованій залі української католицької церкви в Ню Вестмінстер, в суботу, 26 вересня.

Голова ванкуверського відділу КУК Ольга Гайдимовська відкрила вечір і переповіла історію українського дня в Ванкувер. Відтак містоголова Андрій Данилів представив приявним минулорічні королеви. Не було на залі двох. Королевою в 1964 р. й першою в черзі була Лин Жарська, контестанка ЛУКЖ, яка цього року закінчила студії на університеті Британської Колюмбії, одержавши ступінь Б.А.Р. й почала працювати в місцевій загальний лічниці, а перед Різдвом виходить заміж. Третьою королевою в 1966 р. була Марійка Гайдимовська, виховниця СУМ, студентка другого року вчительського відділу на університеті Британської Колюмбії та культурна референтка студентського клюбу Альфа-Омеґа. П'ятою королевою в 1968 р. була Славка Чуйко, членкиння СУМ, учениця 12-ої кляси, а шостою в 1969 р. Маруся Блажук, членкиння СУМК, учениця 12-ої кляси. Як п. Данилів закінчив свою промову, приявні нагородили щирими оплесками усіх дівчат, що брали участь в контесті з нагоди українського дня й своєю працею здобули фонди для діяльности відділу КУК.

Відтак Альфа Демчук віддеклямувала вірш "За ідеали козацтва", а голова студентської громади Альфа-Омеґа, студент 3-ого року вчительського виділу університету Британської Колюмбії Кен Трофименко відіграв на цимбалах в'язанку українських народних пісень. Дві українські народні пісні відіграла на акордеоні маленька Катруся Худик. Квартет під управою Квітки Ганушевської Козак — квартет у складі: Лин Марська, филис та Варвара Миськів відспівав кілька пісень. Квартет втішається великою популярністю й уже випустив другу пластинку.

П. Гайдимовська представила три цьогорічні контестанти, що змагаються за титул цьогорічної королевої: Варвара Білас, член УКЮ, учениця 11-ої кляси, Еиця Гайдимовська, впорядчик 11. ст. СУМ, учениця 11-ої кляси та Андря Лебедович, членкиня СУМК, учениця 12-ої кляси.

До переведення церемонії коронації п-і Гайдимовська запросила посолку до провінційного парляменту, кол. голову відділу КУК п. Оксану Крипс, яка започаткувала контест на королеву. П-і Крипс пояснила спосіб вибору королеви й тоді, при звуках оркестри, на залю ввійшли контестантки в супроводі своїх почотів: В. Білас в супроводі впорядчика СУМ ІІ. ст. Яреми Ковальчука, Еиця Гайдимовська в товаристві кол. члена СУМ, студента університету Б.К. — Олеся Токаря і Андря Лебедович в товаристві Казимира Едвардса. Провадила їх, одягнена в королівський плащ з короною на голові, минулорічна королева Маруся Блажук. Приявні привітали контестанток повстанням з місц та рясними оплесками. Після того п-і Крипс проголосила вислід контесту, який її передала контестова комісія в складі: інж. О. Ільницький, С. Солтис та С. Петелицький. Великою різницею числа розпроданих книжечок вийшла королевою контесту Е. Гайдимовська. Приявні оплесками прийняли цю вістку. Відтак п-і Крипс вручила дарунки першій княжні А. Лебедович та другій В. Білас з подякою за труд, а після того склала новій королевій корону на голову та королівський плащ і передала також дарунки. Маленька сестричка королеви Зоня піднесла своїй сестрі китицю квіток. Коронацію закінчено представленням батьків контестанток та спільною світлиною.

При цьому слід завважити, що на всіх дотеперших сім королев п'ять було контестантками СУМ.

Управа відділу КУК складає всім, що якийнебудь причинилися до успіху українського дня, щиру подяку.

Приявна

33-річчя священства о. радника В. Тарнавського

о. Володимир Тарнавський

Минулого тижня сповнилося о. радникові В. Тарнавському, парохові церкви св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні, 33 роки священства.

Тепер о. Тарнавський є в Шикаґо, де в церкві св. Володимира й Ольги проводить перед-різдвяні духовні вправи.

Ревному й заслуженому священикові бажаємо ще багато літ й успіхів у праці на Христовій ниві.

Лік на недомагання ЖОЛУДКА

для таких жолудкових забурень:
- вкритий білий язик
- жолудкові кваси
- нестравність
- згага
- болі голови через жолудок
- поганий запах з уст

вживайте

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2

Його акцією є зневтралізувати жолудкові кваси, які спричинюють, посередньо або безпосередньо багато з найбільш розповсюджених недомагань жолудка.

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2
є успішний

Його складники є злагіднюючі для жолудка, мають гарний смак і помагають на звичайні недомагання жолудка. Повні вказівки на наліпці на коробці.

Ціни: $2.50, $3.50

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. C.F.
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12918 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВЕЛИКІ ХВИЛИНИ АЛЬБЕРТИ.

Представлення славних акторів-зірок з Вашої улюбленої наліпки Летбридж.

ДІМ НАРІЖНИХ ЦЕРЕМОНІЙ ЛЕТБРИДЖУ.

Ми наварили багато доброго пива від часу наших піонерських днів, в минулому, на переломі сторіччя. Спеціяльно Летбридж Пілзнер. Майже пів сотні літ дійсного смаку в пиві, відмінного і іншого так як та група характерів на наліпці. Щиро сказавши старого фасону і ми горді з того. І в кожній склянці Ви можете засмакувати цю традицію. То чому ж погодитися на щось менше як ОРИГІНАЛЬНИЙ Пілзнер Альберти? Вимагайте "Летбридж Піл". І вдоволяйтеся Вашими власними Великими Хвилинами.

Pilsner BEER

ТРАДИЦІЯ, ЩО Ї МОЖЕТЕ ЗАСМАКУВАТИ. З THE HOUSE OF LETHBRIDGE

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(продовження з 6 стор.)

тих, які були в мойому рідному селі.

МОЯ ПРАЦЯ В ДРУКАРНІ

Мій відпочинок у Ванкувері був дуже гарний та милий, але тут, в Едмонтоні треба було братися до якоїсь праці. Я почав розглядатися в Едмонтоні, до чого мені взятися. Десь в ресторані стрінув я Тому Томашевського. Я його троха вже знав, бо він деколи приходив на обід, чи на вечерю до мойого ресторану. Я навіть деколи з ним дещо говорив, хоч на довші розмови я не мав часу, бо я ресторані завжди треба було бути в русі, Томашевський належав тоді до т. зв. радикальної групи.

Томашевський працював тоді в українській друкарні при 96-ій вулиці і 103 авеню, що належала якійсь спілці, але Томашевський був там керівником і мав найбільше уділів. Дальшими уділовцями були Д. С. Фербей, В. Челядин, М. Фербей та ще кількох інших. Хто ще був докладно не знаю, бо я ніколи на їх зборах не бував, але бачив, що ті три і Томашевський завжди сходилися на засіданнях. Та спілка видавала тижневу газету "Наш Поступ". Редактором газети був д-р Т. Дацьків, а в друкарні працював Іван Соляник. В часі нашої розмови я сказав Томашевському, що шукаю для себе якогось підприємства, або якогось зайняття. Томашевський зразу запропонував мені, щоб я пристав як спільник до видавництва "Наш Поступ". Я мав би уділи в видавництві, а окрім того я працював би в друкарні. Мені та пропозиція Томашевського дуже сподобалася. Я собі подумав, що тут не лиш зможу заробити якісь гроші, але ще матиму нагоду навчитися української мови у слові й письмі, а до того підвічуся ще й троха ліпше англійської мови, а одно й друге мені в житті придасться. Як я чув, всі уділовці спілки "Наш Поступ" мали там уділи по 50.00 долярів. Томашевський радив мені вкласти так багато грошей у видавництво, як можу, щоб я міг мати більший голос на зборах. Я переслав тоді Томашевському для видавництва 3,000.00 дол. Томашевський дуже втішився. Не думаю, що йому часто траплялося дістати до видавництва уділовця з такими грішми. Зараз відтак я став працювати в друкарні.

Праця в друкарні мені дуже подобалася, хоч не можу сказати, що вона була легкою. Мені давали набирати різні рекламові летючки. Треба було дуже вважати, щоб не зробити похибки, бо через одну малу похибку треба було друкувати вдруге цілу роботу. Я почав теж вчитися складати на ліпотипі. В друкарській праці дуже багато мені допомагав Соляник, а в мові д-р Дацьків, який терпеливо виправляв мої похибки й показував, де мені треба найбільше вважати, щоб не робити тих самих похибок. До моєї праці я поволі звикав, але я побачив, що з нашою видавничою компанією щось не в порядку. Протягом першого місяця моєї праці в видавництві не додавало грошей на різні платности. Всі приходили до мене, щоб я їх виручив

(закінчення на 8 стор.)

АЛБЕРТА В ДІЇ

Розвиває спроможності населення

УРЯД ДЛЯ РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ В РОЛІ КООРДИНАТОРА

Приспішена фаза 4-річної програми, що її завданням є посилити суспільний та економічний розвиток, який буде мати далекосягні наслідки на приблизно 20,000 осіб, головно місцевого населення в спеціяльній албертській окрузі озера Лесер Слейв, є в повному ході. Провінційна установа HRDA, що означає Уряд для розвитку людських ресурсів-звичайно скорочено кажуть "Гард-ар" — відіграє значну ролю в переводженні тої програми в її ширшому розмірі. Той плян допомагає мешканцям тої околиці користати вповні з усіх можливостей, які їм тоять до диспозиції завдяки вже доступним многоступневим послугам федерального та провінційного уряду.

Через вже встановлене окружне бюро, що обслуговує округу величиною 24,000 квадратних миль, представники Уряду для розвитку людських ресурсів діють у всеохоплюючий спосіб, щоб узгіднити всі потрібні чинности. Вони устійнюють систему першенства, за якою треба виконувати працю. Представники та делегати зареєстрованих товариств із спільнот співпрацюють рука в руку з працівниками уряду людських ресурсів ГАРДА, які тепер узгіднюють програму по цілій провінції.

* * *

НОВІ ОСЕРЕДКИ

ВИШКОЛУ ПЕРЕД ЗАЙНЯТТЯМ

Після — фаховий вишкіл дорослих у провінції поступить великим кроком уперід після запланованого завершення будови двох зовсім нових албертських професійних осередків у Едмонтоні й Келгари.

Перехід до нових ультрамодерних центрально положених будинків дасть змогу об'єднати всі засоби та персонал цієї нової програми. Дотепер вони були розсіяні по різних наймелених приміщеннях в обох містах, а перехід до нового приміщення буде означати зріст загальної спроможности в провінції вможливити тисячам молодих чоловіків та жінок спеціялізацію у вишколі перед зайняттям.

В осередках будуть вестися академічні курси, потрібні для завершення дальшої освіти, враз із такими предметами, як секретарство та комерція та спеціяльні професійні студії.

Всі студенти, які ходять правильно щодня на виклади в загальних осередках, є вписані на них лише на основі поручення й дістають фінансову допомогу в такій чи іншій формі з грошовою допомогою на вишкіл, яку дає або Канадське бюро посередництва праці, або інші провінційні установи. Один такий осередок уже діє в Форт Мек-Миррі, який, в додатку до подібних курсів, що їх пропонують два більші осередки, має ще курси для вишколу орудування важким будівельним устаткуванням.

* * *

УМОВНИЙ ВИРОК ДАЄ КРАЩУ НАГОДУ

Користування загальним, писаним звітом перед виданням присуду для розгляду урядуючими суддями в албертських судах знаходить щораз то ширше застосування. Такі звіти, в яких подана передусім характеристика походження та середовища законопорушника, що їх предкладають урядники для умовних вироків відділу умовних вироків для дорослих, виготовлюють щойно тоді, коли устійнено вину підсудного. Зростаюча тенденція користуватися звітами для умовного вироку при проголошуванні присуду, чи після частинного відбуття кари, дає законопорушникові більшу спроможність зберегти свою особисту гідність та другу нагоду йти в життя на власну відповідальність. У висліді того податковці платять за те 8-10 разів менше, як платили би на вдержання в тюрмі, додаючи до того ще й кошти на допомогу родині засудженого, якщо вона потребує допомоги.

Дальшим полем суспільних послуг бюра умовних вироків є добровільна програма вишколу, з якої користають засуджені умовно молодші такі, як студенти гайскулів, що не покінчили навчання, невишколені робітники, або люде без ніякого досвіду праці (переважно віком 16-25 років життя). Програма влаштовує спеціяльні поради та запрошує бесідників таких, як працівники уряду посередництва праці, або персональні урядники більших фірм, які обговорюють можливості праці та пояснюють, які є вимоги при інтерв'ю перед прийняттям на працю. Цей відділ міністерства справедливості дає теж контрольорів та працівників для умовно засуджених в родинних судах.

* * *

ШИРОКИЙ ЗАСЯГ ДОПОМОГ СУСПІЛЬНОСТІ

Албертське міністерство молоді дає послуги широкозакреної допомоги спільнотам, установам, організаціям, клюбам, приватним та публічним групам, що працюють серед суспільности.

Працівники міністерства допомагають організувати курси для провідників, семінарі для керівників, спортові клініки та курси для студентських рад. Вони теж постачають бесідників на теми проблем та програм молоді. Вони пропонують також дорадчі послуги. Частинною загальної діяльности є теж фінансова допомога, що її завданням є допомагати розвиткові людських ресурсів по цілій провінції.

Пропонується рівнож спроможність дослідів, включно зі студіями, оцінками та охоплення всеї албертської молоді та природних засобів їхніх спільнот. Спроможності включають виготовлений компутером список довідок, матеріял про діяльність молоді та зв'язаних з тим справ та дані про вживання наркотик.

В літніх місяцях міністерство у співпраці з федеральним урядом, місцевими шкільними радами та спільнотами координує студентську подорожну програму обміну. Кожного року 400 хлопців та дівчат з цілої провінції подорожують групами в обмінних подорожах до інших частин Канади.

Той широкий засяг послуг переходить до нижчих осередків через більше, як 50 професійних дорадників міністерства молоді та його представників, що співпрацюють з суспільністю.

* * *

ЗЛОЧИННІСТЬ ТО СПРАВА СУСПІЛЬСТВА

Співпраця суспільства в формі більшого зрозуміння та включення в працю на добровільній базі є дуже важливим для скріплення багатьох важних та різнородних послуг для родин, що їх подає відділ суспільної опіки для дітей. То важне зокрема з молодечими законопорушниками. Нові методи старань та лікування молодих законопорушників, під наглядом вишколених суспільних працівників цього відділу, є спрямовані радше на реабілітацію, як на перестрілі поняття контролі під замком та ключем. Головним завданням того є підсилити властиві рушійні сили та встановити нові шляхи повороту суспільне життя хлопцям та дівчатам, що вороту в суспільне життя ном.

Відколи справа умовних вироків для молоді та дбання про дітей, державних в замкнених інституціях як молодечих законопорушників (хлопці нижче 16 років, дівчата нижче 18 років) перейшла цього року під відповідальність цього відділу, вже стосується новий підхід до тих справ. В Едмонтоні та Келгарі встановлено коедукаційні осередки для розвитку молоді. Вони подають академічний та фаховий вишкіл враз із іншими цікавими поширеними програмами. З тою програмою, що є під загальним покровом міністерства суспільного розвитку, всі ті послуги тепер можна одержати легше, якщо проблеми поведінки дітей виплівають із родинних проблем.

* * *

ЗАХИЩЕНО ОСНОВНІ ЛЮДСЬКІ ПРАВА

Щоб запевнити, що кожний албертець може розвивати якнайбільше свою спроможність без перешкоди дискримінації, працівники відділу людських прав дбають про те, щоб захищати певні основні права одиниць. Діяльність цього відділу міністерства праці включує виховні програми серед суспільства та церковних груп, допомогових клюбів, етнічних товариств, шкіл та інших організацій. Для обзнайомлення албертців з їхніми правами на основі закону про людські права, можна дістати різнородну літературу, включно з декоративним суводем з людськими правами для організацій, многокольоровий плякат для комерційних приміщень та чтвертьрічну газетку Human Concern для розділу між загальну публіку. Ті публікації можна дістати на домагання без ніякої оплати.

Якщо хтось уважає, що він зазнав дискримінації в праці; в приміщенні в готелі чи апартменті; чи в інших послугах, доступних для загалу людей, як в ресторані, крамниці, театрі ітд.; з уваги на кольор його шкіри, расове походження, місце уродження чи його предків, він може внести зажалення до цього відділу. Відділ людських прав тоді приступає негайно до прослідження справи та осягає задовільну розв'язку справи для відносної особи.

За дальшими інформаціями звертайтеся або до відповідних Албертських міністерств, або до Alberta Government Publicity Bureau, 1618 Centennial Building, Edmonton, Alberta.

ALBERTA IN ACTION
DEVELOPING POTENTIAL IN PEOPLE

Delinquency— a community affair

Community action in the form of greater understanding and the involvement of people on a volunteer basis is vital in strengthening the many important and varied family services provided through the Child Welfare Branch. Particularly in its work with juvenile offenders. New methods in the care and treatment of young offenders, under supervision of the trained social workers of this Branch, are directed at rehabilitation rather than out-moded concepts of lock and key control. The eventual aim is to encourage proper motivations and establish new routes back into the mainstream of society for boys and girls in trouble with the law.

Since juvenile probation, and the care of children held in custody as juvenile delinquents, (boys under the age of 16 and girls under 18 years), became the responsibility of a Branch this year, a new approach is already taking shape. Co-educational Youth Development Centres have been established in Calgary and Edmonton. They provide academic and vocational training along with other interest-expansion programs. With the program under the over-all umbrella of the Social Development Department, all the services of the department are more readily available should the child's behavioral problems stem from family problems.

New pre-employment training centres

Post-secondary adult education in the province will be taking another big step forward with the scheduled completion of two all-new Alberta Vocational Centres in Edmonton and Calgary.

The move to the ultra-modern centrally located buildings will consolidate all facilities and staff of this ongoing program. Up to now they have been spread out in various rented quarters in both cities, and the move will mean an increase in the province's over-all capacity to provide thousands of young men and women with specialized pre-employment training.

Academic courses needed to complete further education will be taught at the centres along with such things as secretarial and business programs and specific vocational studies.

All students attending the regular day programs at the centres are enrolled on a reference basis only and are financially assisted in one form or another with training allowances provided either by Canada Manpower or other provincial services. One such centre is already operating in Fort McMurray which, in addition to similar courses offered by the two new major centres, offers courses in heavy-duty construction equipment training.

Probation offers better opportunity

The use of composite, written presentence reports for consideration by the presiding justice in the courts of Alberta are becoming more widespread. Such reports, relating primarily to the social background of offenders, submitted by full-time probation officers of the Adult Probation Branch, are made only after the establishment of guilt. The growing trend in the use of probation orders in sentencing, or following a term of imprisonment, offers an offender a greater opportunity of preserving self-dignity and a second chance to face life on his own responsibility. The resulting cost saving to taxpayers is 8 to 10 times less than the cost of imprisonment, plus support costs if a family is involved.

A voluntary, pre-employment program mainly for the benefit of younger probationers, such as highschool dropouts, unskilled workers, or persons without job experience (largely in the 16 to 25 age group) is another social service aspect of probationary work. The program arranges special counselling and guest speakers, such as employment or personnel officers of major firms, discussing job opportunities and interview requirements. Parole supervision and staff for family courts are also provided by this branch of the Attorney General's Department.

Basic human rights protected

To ensure that each Albertan is enabled to develop to his maximum potential without the hindrance of discrimination, the staff of the Human Rights Branch work to protect certain basic rights of individuals. The activity of this Branch of the Department of Labour includes educational programming with community and church groups, service clubs, ethnic associations, schools and other organizations. To acquaint Albertans with their rights under The Human Rights Act a variety of literature is available including a human rights display scroll for organizations, a multi-colored placard for businesses and a quarterly newsletter, Human Concern, for general distribution to the public. These publications are available without charge on request.

Should a person feel that he has suffered discrimination in employment; hotel, motel or apartment accommodation; or in other services generally available to the public such as restaurants, stores, theatres, etc.; because of his colour, race, religion, place of origin or ancestry, he may register his concern with this agency. The Human Rights Branch then acts promptly to investigate the matter and arrive at a satisfactory solution for the persons involved.

HRDA acts in co-ordinating role

The gear-up stage of a 4-year program designed to stimulate social and economic development that will have far-reaching effects on the estimated 25,000 mostly Native population of the Lesser Slave Lake Special Area of Alberta is well underway. The provincial agency, HRDA, which stands for the Human Resources Development Authority — simply called "Herd-ah" for short — is playing an extensive role in guiding the program in all its broad context. The plan helps the people of the area to take full advantage of all opportunities presented to them through various multi-level federal and provincial government services already available.

Through an established regional office, serving the 24,000 square mile area, HRDA representatives act in a dovetailing fashion to co-ordinate all the necessary activities. They set a system of priorities for the work to be done Representatives and delegates from registered community associations work side by side with the human resource officers of HRDA, who are presently co-ordinating programs throughout the province.

Broad scope of community support

The Alberta Department of Youth provides many vital support services to communities, agencies, organizations, clubs, private and public groups involved in working with people.

Departmental officers help to organize leadership workshops, management seminars, sports clinics, student council workshops. They provide speakers on youth problems and programs. They offer consultant services. Financial assistance is also part of the over-all pattern of work undertaken to help develop potential in people throughout the province.

A research capability including studies, evaluations and inventory-taking of Alberta's youth and their community's resources is offered. Facilities include a computerized index of references material on youth activities and related subjects and a data bank on drug abuse.

During summer months the Department co-ordinates a student travel exchange program working with the federal government, local school boards and communities. Each year about 400 boys and girls from all across the province travel in groups for exchange visits to other parts of Canada.

Channeling this broad scope of services to local levels is done through more than 50 professional consultants of the Department of Youth and representatives working with communities.

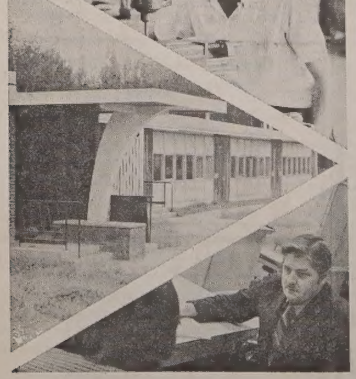

ALBERTA GOVERNMENT SERVICES MOVE IN MANY DIFFERENT DIRECTIONS

For further information, apply to the Department concerned or the Alberta Government Publicity Bureau, 1618 Centennial Building, Edmonton, Alberta.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

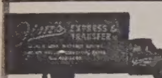

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли устував біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати за масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 244-8658

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

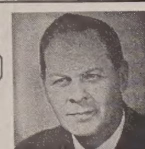

H. M. WENSLEY

- Екзамінує безплатно слух
- Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
- Повна обслуга

Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху зверніться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.
ТЕЛ.: 424-0181
Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недут та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Бенкет у 80-річчя поселення

Товариство для збереження української культури і спадщини в Едмонтоні влаштовує свій новорічний бенкет з нагоди 80-річчя поселення українців у Канаді, в суботу, 9 січня 1971 р. в залі Культурного центру св. Василія 10819-71 аве, в год. 6-ій вечора.

Головним бесідником буде представник Албертського уряду Дост. С. Р. Клярк. На бенкет вшанує своєю приявністю теж керівник славянського відділу (втому й українського) Національного музею в Оттаві п. Богдан Климаш.

Після бенкету відбудеться забава з танками.

Квитки на бенкет можна набути в Українській книгарні — 10205-97 вул., в Культурному центрі св. Василія та в Адміністрації "Українських Вістей".

На цей бенкет сердечно запрошує всіх українців Едмонтону й околиці

Управа Товариства

РІЗДВЯНИЙ БЕНКЕТ

В ДОМІ УКРАЇНСЬКИХ ПЕНСІОНЕРІВ

В суботу, 2 січня в год. 8-ій вечора перший відділ ЛУКЖ "Добра воля" влаштовує Різдвяний бенкет в Домі українських пенсіонерів Пресв. Евхаристії в Едмонтоні, при 11935-64 вул.

Цього року перший відділ "Доброї волі" відзначує 30-річчя свойого існування. З тої нагоди відділ влаштовує Різдвяний бенкет у домі пенсіонерів та обдарує дарунками мешканців Дому.

З тої нагоди радіостанція в Кемровз, Алберта (CFCW) буде передавати з Дому пенсіонерів двогодинну програму, в яку увійдуть українські колядки та розмови з мешканцями Дому. Слухайте в суботу, 2 січня від год. 8-ої до 10-ої вечора радіопередачу з Дому Українських пенсіонерів Пресв. Евхаристії в Едмонтоні з радіостанції в Кемровз.

Кардинал Міндсенті 14 років "на вигнанні"

Минулого тижня закінчилося 14 років, відколи мадярський кардинал Йосиф Міндсенті схоронився до американської амбасади в Будапешті перед советськими та мадярськими комуністичними вояками. В будинку амбасади перебуває Міндсенті як "гість" вже 14 років, не виходячи поза поріг амбасади, бо там ждуть на нього мадярські поліцаї, щоб його арештувати та поставити під суд. Мадярський уряд пропонував кілька разів Міндсенті, щоб він виїхав до Риму, але він відмовився.

Увесь час проходить кардиналові на молитві, читанні книжок, писанні споминів та проході в городі амбасади. Час від часу його відвідує віденський архиепископ кардинал Франц Кеніґ, який привозить йому книжки та найновіші ватиканські журнали й інші видання. Міндсенті сповнилося 78 років; він почуває себе вповні здоровим.

ХРОБАКИ В ЛЬОДУ

Канадські дослідники відкрили рід хробаків, що живуть у твердому льоду. Хробаки довгі бл. 2 цалі, чорної барви, вдень ховаються в лід 6-10 цалів глибоко, по заході сонця вилазять під верх.

Такі самі хробаки є теж на Алясці.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 7 стор.)

і я платив свої гроші на різні видатки видавництва. Мені було дивно, що видавництво має клопіт з платностями, бо я що лиш недавно дав до спілки 3,000.00 долярів, які повинні були спілці стати в пригоді, а тут постійно недоставало грошей. Але я був у видавництві недовго, не знав нічого про його фінансовий стан, не хотів нічого питатися й тому платив, про що мене просили.

Десь під кінець другого року моєї праці я завважив, що я заплатив, із попередними 3,000.00 — бл. 7,000.00 дол. Мої гроші не помогли багато, бо видавництво й далі не мало грошей. Показалося, що впливи із переплат та заплат за різні друкарські роботи не вистарчали, щоб платити всі біжучі рахунки. До того вийшло, що видавництво завинило гроші і д-рові Дацьковому і Солянич не дістав платні, а в касі грошей не було. Я теж уже не хотів давати більше грошей, бо не знав, на яке. Ми всі три пішли до Томашевського й зажадали від нього, щоб він поладнав грошові справи видавництва. Томашевський сказав, що наразі не має грошей, але буде старатися щось зробити. Зробити він не зробив нічого, але другого дня до друкарні не прийшов. І не приходив через два місяці. Нам виглядало, як би він сам у себе пішов на штрайк. Він пересиджував увесь час в книгарні Фербея й вів довгі розмови про політику. Правда, він приходив до друкарні деколи вночі, щоб подивитися, які є роботи та чи нема в касі грошей. А грошей таки не було. Щоби примусити Томашевського прийти до нас в день, д-р Дацків казав мені поставити до друкарні нову колодку. Але колодка на гроші теж нічого не допомогла. Зате, мабуть через колодку, Томашевський прийшов одного дня до друкарні. Я розпочав з ним відразу сварку за гроші, може був би й кинувся на нього, бож я вклав у видавництво дуже великі гроші. Але Дацків і Солянич відсунули мене від Томашевського, а йому порадили прийти до друкарні на другий день і зі мною поладнати справу. Мені Дацків порадив чимскоріше забратися з видавництва, бо страчу всі гроші, які ще маю. Як Томашевський прийшов другого дня до друкарні, я зажадав від нього, щоб дав мені 500 долярів і я заберуся з видавництва і друкарні. Томашевський скликав своїх директорів, щось з ними порадився і дав мені 500 дол. Я забрався з видавництва. Ані я їм, ні вони мені нічого не підписували. Скоро відтак залишив видавництво і д-р Дацків, залишився в друкарні лише Іван Солянич, який друкував лише різні друкарські роботи. Газета "Наш Поступ" перестала виходити. Так закінчилася моя спроба стати друкарем.

За грішми я не жалую, бо за тих два роки я навчився дуже багато, що мені відтак придалося в мойому пізнішому підприємстві. Навчився переусім не давати грошей на підприємства, про які я нічого не знав і навчився, заки дати гроші, подивитися на фінансовий звіт підприємства.

Т. Томашевський був дуже добрий лінотипщик, мав талан до писання й міг був багато зробити. Але не мав талану до адміністрації й не зумів нікого підшукати, хто йому то міг був добре попровадити. Він відтак видавав кілька різних часописів та журналів, які одначе довго не вдержалися. Після кількох чисел переставали виходити. А шкода, бо він мав гостре перо й писав цікаво. Друкарню "Нашого Поступу" перекупив відтак Солянич й провадив її довгі роки. А Томашевський працював лінотипістом в щоденниках "Едмонтон Булетін" та "Едмонтон Джорнал" та по інших газетах, м. ін. також в "Українських Вістях" двома чи трьома наворотами. Останний раз десь в 1955 р.

Не знаю, чи хтось позбирав ті журнали та газети, що їх видавав Томашевський, бо він сам мабуть їх не збирав. З його журналів можна би відтворити собі образ непосидющого Томашевського, який завжди мав багато плянів й брався їх здійснювати, але й скоро зражувся і розпочате діло занехав. Т. Томашевський був таки цікавим й небуденним типом серед наших канадських поселенців.

RIGHT

from Safeway

It's important for you to KNOW that the meats you take home are RIGHT.
Our meat experts make sure YOU can be sure.
All cuts — roasts, chops, and steaks — are from top government grades.
Each is close-trimmed, with excess bone and fat removed.

Every purchase is GUARANTEED to please you or your money is returned.
Our money-back guarantee applies to EVERYTHING you buy at Safeway: meats, fresh produce, dairy foods, frozen foods, groceries. EVERYTHING is always guaranteed to be RIGHT at Safeway.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В."

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)